

juliol 2007
núm.

115

l'economista

COL·LEGI D'ECONOMISTES DE CATALUNYA

SUMARI

- 3 Editorial
- 4-17 L'interès més alt:
• Avanç de les sessions
de la Jornada dels Economistes
• Situació econòmica
(primavera 2007)
- 18-19 Gent de casa:
• Entrevista al Sr. Jordi Gual
- 20 Al vostre servei:
• Noticiari
- 21-24 El canvi climàtic,
l'economia i l'economista
- 25-33 Al vostre servei:
• Noticiaris
- 34-35 Concòrdia d'obra, l'arbitratge
tècnic de la construcció
- 36-41 Treballem en grup:
• Aula d'Economia
• Crònica
- 42 Hemeroteca
- 43 Agenda

Jornada dels economistes 2007

Ha llegado el momento de exigir + a su software

+ especialización

+ garantías

+ innovación

+ anticipación

A3 Software, empresa especialista en Soluciones para Despachos Profesionales en los ámbitos Fiscal, Laboral y Contable, le ofrece mucho más que software.

a3nom

Gestión de Nómina

a3eco

Estimación,
Contabilidad e IVA

a3ren

Renta y Patrimonio

a3soc

Impuesto de Sociedades
y Cuentas Anuales

a3ges

Gestión de Despachos
Profesionales

a3her

Gestión de Herencias

BARCELONA

Av. Diagonal, 512, pral. 08006 Barcelona
Tel. 934 161 604 Fax 934 160 061
cec@coleccionomistes.com

GIRONA

Joan Maragall, 44, entl. 3a. 17002 Girona
Tel. 972 214 533 Fax 972 214 158
girona@coleccionomistes.com

LLEIDA

Pere Cabrera, 16, 1r G 25001 Lleida
Tel. 972 210 633 Fax 973 212 195
lleida@coleccionomistes.com

TARRAGONA

Rambla Nova, 58-60, 5è A 43004 Tarragona
Tel. 977 217 042 Fax 977 229 831
tarragona@coleccionomistes.com

JUNTA DE GOVERN

Degà

Artur Saurí del Río

Vicedegà

Joan B. Casas Onteniente

Secretària

Montserrat Casanovas Ramón

Vicesecretari

Oriol Amat Salas

Tresorer

Àngel Segarra i Ferré

Interventor

Anton Gasol Magriñà

Vocal President a Girona

Esteve Gibert Utset

Vocal President a Lleida

Xavier Ticó Camí

Vocal President a Tarragona

Fernando Campa Planas

Vocals

Joan Ràfols Esteve

Joaquín Trigo Portela

Jordi Caballé i Vilèlla

Xavier Subirats i Alcoverro

Ferran Lemus Tomás

Emilio Álvarez Pérez-Bedia

Miquel Freire Prados

Consellers

Raimon Casanellas Bassols

Carles Puig de Travé

Pilar Soldevila i García

Edita: Col·legi d'Economistes de Catalunya

Secretària general: M. Rosa Cava

Secretari tècnic: Lluís Santaló

Director de formació: Jesús Álvarez

Administració financera: Montserrat Escanilla

Secretaria econòmica: Àngel Hermosilla

Assessorament lingüístic: Núria García

Informàtica: Jordi Ibàñez

Disseny: Estudio DG

Fotografia: Mercè Bel

Impressió: Treballs Gràfics, S.A.

Publicitat: Gecap, SL
rpique@coleccionomistes.com

Dipòsit Legal: B-36694-89

El Col·legi no assumeix ni es fa responsable del contingut dels anuncis publicats en tot l'Informatiu.

Editorial

En el programa de la candidatura, que vàreu poder llegir en el passat número de l'*Informatiu de l'Economista*, la Junta de Govern qualificàvem les comissions de treball com l'eina central del Col·legi, i com a tal assumíem la responsabilitat d'impulsar la seva activitat. En aquest sentit estem estudiant un nou model que permeti ampliar-ne les línies d'actuació i facilitar la participació activa del major nombre de col·legiats possible. L'objectiu és que aquest model pugui estar operatiu després de l'estiu, i que constitueixi un marc en el qual cada Comissió treballi segons les seves característiques.

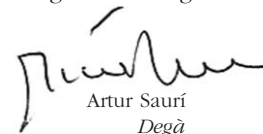
Un altre dels temes al qual la Junta de Govern dedica temps i esforços és en el canvi de l'actual seu social del Col·legi a Barcelona per una altra de més àmplia que ens permeti superar les limitacions d'espai que l'actual comporta als serveis als col·legiats, tant els que actualment ja s'ofereixen com d'altres de nous sobre els quals ja fa temps que es pensa com a desitjables. En aquest sentit, recordar-vos que el passat 27 de març en Assemblea Extraordinària de col·legiats la Junta de Govern va presentar-vos un projecte ambiciós que va rebre el vostre suport i la vostra autorització per fer les gestions necessàries i aconseguir fer-ho realitat. Doncs bé, sembla que les negociacions amb l'actual propietari i les gestions realitzades prop de l'Ajuntament de Barcelona van en bon camí i que hi ha moltes possibilitats que el projecte finalment sigui una realitat.

Dos són els reptes que actualment afecten la nostra professió i que la Junta de Govern també té en estudi: el procés d'adaptació dels estudis universitaris a l'acord de Bolonya, que comportarà la desaparició de les actuals llicenciatures que permeten l'accés a la nostra professió, i la seva substitució per diverses graduatures, i la Llei de Societats Professionals.

La reforma universitària està pensada per aconseguir una més gran mobilitat dels estudiants i una major flexibilitat curricular a les necessitats socials i comportarà, amb els controls corresponents, una superior autonomia per a les universitats a l'hora de dissenyar i d'impartir les graduatures que es creguin oportunes. Informar-vos que en qualitat de degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya vaig ser convidat a una jornada de treball amb tots els degans de les facultats d'Econòmiques de Catalunya per tractar diversos aspectes d'aquesta reforma, i en la qual es va estar d'acord en la conveniència que el Col·legi d'Economistes col·laborés d'alguna manera en el disseny de les graduatures, per aconseguir la tan demanada adequació de la formació universitària a les necessitats de la societat. La composició del col·lectiu del Col·legi d'Economistes constitueix una completa representació d'aquestes diverses necessitats.

La Junta de Govern del Col·legi entén que la recentment aprovada Llei de societats professionals és una oportunitat que tenim d'aclarir el mercat, com també que representarà un distintiu de qualitat per aquelles societats que s'adeqüin al que s'estableix en aquesta Llei. Però també som conscients que aquest fet comporta un enrenou a les societats actuals i, per aquest motiu, la Junta de Govern, a més de treballar per adaptar la nostra organització col·legial a aquests nous professionals, està treballant també, en coordinació amb el Consell General de Col·legis d'Economistes d'Espanya, per oferir a les actuals societats que exerceixen la professió un servei d'assessorament que els faciliti la realització dels tràmits i la seva adequació necessària a aquesta normativa.

Finalment, comentar-vos que, en aquest informatiu, hi trobareu els resultats de l'enquesta *Situació Econòmica, Primavera 2007*, en la qual, com en edicions anteriors, hi ha participat un nombre important de col·legiats; la informació del que es debatrà en les diverses sessions de la Jornada dels Economistes que se celebrarà el 8 de novembre del 2007; i la relativa al Tribunal Arbitral Tècnic de Catalunya del qual, com sabeu, el Col·legi d'Economistes fou un dels fundadors, juntament amb els col·legis d'arquitectes i d'enginyers industrials de Catalunya, i del qual en aquests moments em correspon ocupar-ne la presidència de la seva Fundació, com a degà del Col·legi.

Artur Saurí
Degà

Avanç de les sessions de la Jornada dels Economistes 2007

El lema general de la Jornada dels Economistes d'enguany és **"Els economistes i la realitat social"**. Ens ha semblat que en uns moments que les grans xifres sobre la marxa de l'economia segueixen essent en termes generals molt favorables, era precisament oportú recordar que en la societat no tothom prospera, que subsisteixen problemes que reclamen solucions i que el mateix creixement genera inconvenients socials. Tot això, que aquí hem designat amb el nom de realitat social, amb la intenció precisament de contraposar-lo a la realitat econòmica, ha estat des de sempre també en el centre d'interès dels economistes. N'és una demostració el fet que totes les vuit sessions, la meitat del conjunt de la Jornada, dedicades a la realitat social, han estat coordinades per economistes, bons coneixedors per tant dels temes respectius que tracten, i els seus ponents són també en bona part economistes. Les altres vuit sessions de la Jornada plantegen temes que com és habitual han estat proposats per les diferents comissions del Col·legi o temes econòmics d'actualitat en aquests moments. Tenim així dues sessions sobre fiscalitat, dues més sobre temes comptables i quatre sobre temes financer, energètic, capital social i capital humà i la projecció exterior de l'economia catalana.

Si comencem la breu presentació que podem fer aquí de les sessions de la Jornada per les vuit que hem dit que responen al lema general, tenim primer la que porta per títol **Avaluació i eficiència de la despesa pública en política social**, en la qual es vol destacar que la limitació pressupostària reclama la conveniència d'avançar en les tècniques d'avaluació dels programes de despesa social i en l'ordenació de prioritats d'aquests programes en funció de la seva eficiència redistribuïdora i la seva equitat. Una altra sessió és **L'habitatge social**, en la qual, després de constatar com, al llarg cicle alcista actual del sector immobiliari, la producció d'habitatge social ha estat molt feble, es proposa reflexionar sobre la provisió d'habitatge assequible i el

paper que en aquest procés han de tenir els operadors públics i privats. Una tercera sessió, **La pobresa a casa nostra**, es planteja analitzar el fet que, malgrat l'alt nivell de desenvolupament de què gaudim a Catalunya, el percentatge de gent que viu en la pobresa és encara massa alt, i les polítiques socials dutes a terme per les administracions públiques no sempre responen a les demandes bàsiques i urgents d'aquests grups de població. Una altra sessió toca un tema habitual en la Jornada, l'economia de la salut, enguany amb el títol **El sector farmacèutic, interessos econòmics i socials contraposats**, en la qual es debatrà sobre el difícil equilibri a aconseguir entre la millora de l'atenció farmacèutica a la població, la contenció de la despesa farmacèutica pública i el suport a la innovació i la competitivitat del sector farmacèutic. La cinquena de les sessions sobre temàtica social és la titulada **La responsabilitat social de l'empresa**, una qüestió que reclama claredat per destacar que no es tracta d'un patró fix, que limita l'actuació de les empreses, sinó un concepte ample i divers que depèn del tipus d'empresa, del sector d'activitat i de com les empreses lliguin la responsabilitat social a l'estratègia de negoci. **El sistema de protecció social de la dependència: reptes i oportunitats** és el títol de la sessió dedicada a analitzar el desenvolupament a Espanya del nou Sistema Nacional de Dependència, amb referència en particular a la seva articulació dins el conjunt més ampli de la protecció social, als aspectes econòmics de la seva implantació, a les repercussions intergeneracionals i als factors determinants de la seva utilització. La sessió número set de les dedicades al lema de la Jornada es diu **Els efectes de la globalització sobre els salaris i les altres condicions laborals**. La globalització ha comportat la formació de mercats de dimensió mundial, les conseqüències dels quals sobre els nivells salarials, sobre la necessitat de més flexibilitat per adaptar-se a les noves condicions, com també la necessitat de protecció social als treba-

lladors en un món globalitzat, seran les qüestions a debatre en aquesta sessió. La darrera de les vuit directament relacionades amb la realitat social és la que porta per títol **Economista, economia i canvi climàtic**, en la qual es parteix del fet que el canvi climàtic deixa de ser un efecte sense remei i passa a ser un element a gestionar, un nou factor de la societat, que admet valoració i que fa possible el desplegament d'activitat tant d'empreses com d'administracions i individus, de forma que la incidència en el ritme de canvi climàtic és una responsabilitat compartida per tothom.

Les restants vuit sessions de la Jornada s'han destinat a debatre, exposar i reflexionar sobre temes d'actualitat, d'importància econòmica o que comporten canvis legislatius o aspectes innovadors.

Així, la primera sessió d'aquest grup, **Cohesió i creixement: la importància del capital social i del capital humà**, també es relaciona amb el lema de la Jornada, i es vol reflexionar sobre la importància del capital humà, de l'ensenyament, i del capital social, conjunt de valors intangibles que es troben en una comunitat (normes, valors, actituds...), pel que fa al desenvolupament futur d'un territori tant en referència al creixement econòmic com al seu nivell de cohesió social. Una altra sessió, **L'energia a Europa: perspectives des de Catalunya i Espanya**, analitzarà i debatrà quin ha de ser en el futur el model energètic a Europa, des de la perspectiva de Catalunya i Espanya, tenint en compte que l'energia és la base de la competitivitat de les empreses i del conjunt de l'activitat econòmica. La **Projecció a l'exterior de Catalunya: visió de directius catalans**, la tercera de les sessions d'aquest segon bloc, ens ha de permetre conèixer la visió que tenen sobre la situació actual catalana, especialment la seva economia, directius catalans desplaçats a fora de Catalunya i amb càrrecs de responsabilitat en multinacionals de capital estranger, els quals ens exposaran directament els seus punts de vista en relació amb diversos aspectes econòmics sobre Catalunya en el marc internacional. La quarta sessió, **Les innovacions derivades de la implantació de la Directiva de Mercats d'Instruments Financiers (MIFID)**, exposarà els canvis i les innovacions que es produiran a conseqüència de la implantació de la MIFID, analitzant el seu impacte tant en els inversors i en les actuacions de l'organisme de supervisió, com en les entitats de crèdits i empreses de serveis d'inversions i en els mercats regulats. Els sistemes de control comptable i la seva revisió en el cas de les administracions públiques es tractarà en la cinquena ses-

sió d'aquesta part, **Comptabilitat i auditoria en el sector públic.**

Les tres darreres sessions responen a nous projectes legislatius en curs. Així, la catorzena sessió es dedica al **Nou Pla de Comptabilitat**, i, a més d'explicar-nos les línies bàsiques d'aquesta reforma –que estableix un nou marc comptable més flexible i dinàmic inspirat en les normes anglosaxones amb un enfocament de la comptabilitat més financera, i que pretén incrementar la utilitat dels estats financers en la presa de decisions–, s'analitzaran les principals conseqüències que tindrà per a les empreses, tant des del punt de vista financer-comptable com fiscal. La sessió següent, **Segon projecte de reforma de l'Impost de Successions**, ens exposarà les línies mestres de la reforma d'aquest impost que actualment està perfilant la Generalitat de Catalunya, comparant-lo amb les reglamentacions i propostes que altres comunitats autònomes de l'Estat espanyol han adoptat per al mateix tipus impositiu, com també ens permetrà conèixer i analitzar la solució que han aplicat les comunitats que han decidit deixar sense efecte aquest impost per continuar satisfent la demanda dels ciutadans sense endeutar-se més. Finalment, la darrera sessió es fa una pregunta, **Quin model d'Agència Tributària cal?** Aprofitant que el Parlament de Catalunya està tramitant el projecte de Llei de creació de l'Agència Tributària de Catalunya, la sessió tindrà per objecte debatre la problemàtica generada sobre quin ha de ser el model òptim d'Administració Tributària per a Espanya.

La Jornada, també, com en anys anteriors, tindrà sessions a les seus territorials del Col·legi a Girona, Lleida i Tarragona. La de Girona versarà sobre **La cultura com a motor econòmic de Girona**, la de Lleida debatrà sobre diversos aspectes de **La Lleida del Futur**, i la de Tarragona es presentarà amb el títol **Mercat immobiliari**. Aquestes sessions s'organitzen conjuntament amb les respectives facultats.

Matí d'11.30 a 13.30 hores

SESSIONS DE TREBALL

"Avaluació i eficiència de la despesa pública en política social"

Coordinador:

Jacint Ros, *catedràtic de la Universitat de Barcelona*

Els programes de despesa social suposen més de la meitat de la despesa pública, tant en l'administració central com en la Generalitat. Se sol demanar un augment de la despesa social encara inferior, en termes de % PIB a la mitjana europea.

Però el creixement de la despesa pública en relació al PIB es troba limitat per les restriccions pressupostàries, la presència d'altres finalitats i les condicions d'equilibri.

D'aquí la conveniència d'avançar en les tècniques i els processos d'avaluació dels programes de despesa social que han guanyat protagonisme als darrers temps.

Precisament, el paper dels economistes és cabdal en aquest escenari. Es tracta d'avaluar l'eficiència de la despesa social vers els seus objectius declarats, procedents de les opcions polítiques. És a dir, l'avaluació comparada entre programes de l'eficiència redistribuïdora i la seva equitat. Una ordenació de prioritats de programes, ponderada pels seus costos respectius, podria ser l'objectiu final de la sessió. Pot ser una bona contribució en el sentit d'"Els economistes i la realitat social", lema de la Jornada.

Per tractar aquest tema hem convidat com a ponent **Guillem López Casanovas**, *catedràtic de la Universitat Pompeu Fabra*, i com a panelistes **Oriol Homs**, *director general de la Fundació Centre d'Iniciatives i Recerques Europees a la Mediterrània (CIEM)*, **Antoni Manresa**, *catedràtic de la Universitat de Barcelona* i **Joaquín Trigo**, *director executiu de Foment del Treball*.

"L'habitatge social"

Coordinador: **Agustí Jover**

Des de l'any 1998 fins avui, nou anys, el país viu el cicle alcista més llarg del sector immobiliari. El gran protagonista d'aquesta tendència alcista ha estat el mercat financer que, amb tipus baixos d'interès, ha permès l'accés a l'habitatge d'àmplies capes de la població. Aquesta dinàmica del tipus d'interès s'ha truncat al 2006 amb el canvi de tendència a l'alça, de manera que si fins fa poc els augments de preus podien absorbir-se amb baixades del tipus d'interès i/o l'allargament del termini de les hipoteques, avui els increments de preus ja no s'amorteixen i s'ha disparat l'esforç que han de fer les famílies, de manera que, al final del 2006, les dificultats a l'accés són equiparables a les del 1993.

Durant aquests anys, el mecanisme de mercat ha minimitzat el grup d'exclusos a l'accés a l'habitatge. També durant aquest període, la producció d'habitatge social ha estat molt feble. De fet, el principal mecanisme de foment de la política d'habitatge social en el passat havia estat el finançament amb condicions més avantatjoses que les de mercat. Això, durant el darrer cicle expansiu, ha estat del tot ineficient, i no hi ha hagut recanvi de pilars de la política d'habitatge. Semblava que el problema de l'habitatge s'havia esfumat. Doncs bé, ara torna a primera plana.

En aquest nou context, un dels problemes centrals és, en primer lloc, com generar habitatge a un preu assequible. Avui, el preu ha deixat de ser secundari per passar a ser principal, pel fet que el finançament ja no esmorteix els increments de preu.

Els augments dels preus màxims de venda-lloguer dels habitatges amb protecció oficial els darrers anys en garanteixen, llevat d'algunes excepcions, la viabilitat econòmica i financera. En tot cas, l'oferta no arrenca, i la

poca que aflora s'ofereix a preus màxims amb independència de la naturalesa pública o privada del promotor i amb independència de si el sòl s'ha obtingut de manera onerosa o gratuïta.

Davant d'aquesta situació, el Col·legi d'Economistes proposa centrar la reflexió en la **provisió d'habitatge assequible i en el paper dels operadors públics i privats.**

Apuntem el discurs sobre la provisió que hauria de guiar la sessió:

- Les dades disponibles indiquen qui són els proveïdors d'habitatge assequible i el règim de promoció, però no es publiquen a quins preus de venda/lloguer ofereixen els habitatges. En tot cas, s'apunta al fet que els operadors practiquen els preus màxims autoritzats, i que es desdibuixa la diferència que s'hauria d'observar entre operadors públics i privats.
- Coneixem l'escandall de costos directes de promoció d'habitatge assequible, i els costos indirectes (cost de capital i cost d'empresa). Entre aquest sumatori i els preus màxims autoritzats d'HPP hi ha una distància important. Quan una Administració rep gratuïtament un sòl residencial afecte a HPP, per què no ajusta el preu de venda de l'habitatge al resultat de l'escandall? Quins condicionants impedeixen oferir habitatge assequible per sota del preu màxim autoritzat?
- La llei d'urbanisme de Catalunya obliga els ajuntaments i l'Incasòl a constituir el Patrimoni Públic de Sòl i Habitatge i, a través seu, assumir compromisos en matèria d'habitatge que s'han de reflectir en els comptes anuals de les administracions públiques. Les administracions públiques incompleixen aquest precepte i eviten passar comptes. Cal una més gran transparència en els compromisos i en la gestió dels recursos públics destinats a l'habitatge.

Per parlar d'aquest tema hem convidat **Alfons Thió Ordís**, *gerent de la Fundació Família i Benestar Social*, **Antoni Sorolla**, *director del Patronat Municipal de l'Habitatge de Barcelona*, i **Joaquim Solé Vilanova**, *catedràtic d'Economia Política i Hisenda Pública UB*.

“Les innovacions derivades de la implantació de la Directiva de Mercats d'Instruments Financers (MIFID)”

Coordinador:

Josep Maria Antúñez Xaus, *director general de la Borsa de Barcelona*

En aquesta sessió s'exposaran els canvis i les innovacions que es produiran a conseqüència de la implantació de la MIFID, i s'analitzaran els impactes que les esmentades innovacions tindran en el mercat financer.

Per explicar les **novetats i conseqüències que per als Mercats Regulats** suposarà l'entrada en vigor de la MIFID, hem convidat com a ponent **Ramón Adarraga Morales**, *director de coordinació internacional de Bolsas y Mercados Españoles (BME)*, que ens parlarà de les obligacions que hauran de complir els nous Sistemes Multilaterals de Negociació i els Internalitzadors Sistemàtics. Ramón Adarraga també es referirà a la *Best Execution*, que és un dels elements centrals de la MIFID i que obligarà a adoptar les mesures adients per obtenir el millor resultat possible en l'execució de les ordres dels clients.

Hem convidat també **Óscar Calderón de Oya**, *assessor jurídic de la Secretaria General de la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona (“la Caixa”)*, que ens exposarà els **impactes organitzatius que es pro-**

duiran en les Entitats de Crèdit i en les Empreses de Serveis d'Inversions (ESI's), tant en la gestió del risc com en la gestió dels conflictes d'interès. Molt especialment descriurà les exigències que la MIFID planteja en l'àmbit de l'auditoria interna i pel que fa al compliment normatiu i de les normes de conducta.

I a continuació, **María José Gómez Yubero**, *directora d'inversors de la Comisión Nacional del Mercado de Valores (CNMV)*, explicarà **les repercussions per als Inversors i les actuacions dels Organismes de Supervisió en el nou context de la MIFID**. Pel que fa a les mesures de protecció per als inversors, M. José Gómez Yubero esmentarà els nivells de protecció que la MIFID estableix per a cadascuna de les tres categories d'inversors (inversors particulars, inversors professionals i contraparts elegibles). També analitzarà els nous tests de conveniència i d'adequació que caldrà realitzar per conèixer el perfil de cada client.

Un dels principals atractius d'aquesta sessió és que se celebrarà tot just en finalitzar la primera setmana en la qual haurà entrat en vigor la MIFID, per la qual cosa resultarà de gran utilitat el col·loqui i el debat entre tots els assistents per posar en comú aspectes i problemes que s'hagin suscitat durant aquests primers dies d'aplicació, tot procurant trobar solucions a les qüestions que es plantegin, de manera que seran força interessants les respostes que en aquest sentit puguin donar els ponents.

"Segon projecte de reforma de l'Impost de Successions"

Coordinador:

José Ignacio Cornet, *economista assessor fiscal*

El Govern de la Generalitat està preparant el segon projecte de reforma de l'actual Impost sobre Successions i Donacions. Per les notícies que van arribant al Col·legi d'Economistes, sembla que aquest segon projecte queda ben lluny de les aspiracions de la majoria dels ciutadans, que aspiren a tenir la mateixa tributació d'altres autonomies de l'Estat. Cal destacar que l'Impost sobre Successions està cedit totalment a les autonomies, per la qual cosa qualsevol modificació/reducció que s'hi faci pot afectar el benestar de les persones que resideixen en la Comunitat. D'altra banda, un dels principals motius de la justificació d'aquests impostos és que serveixen per redistribuir la riquesa, però en la pràctica, els grans patrimonis no paguen l'impost perquè han instrumentalitzat diverses formes (societats patrimonials, etc.), que el deixen gairebé sense efecte, i aquest és el motiu que en una gran majoria de comunitats hagi quedat reduït substancialment.

La ponència presenta tres objectius:

1. D'una banda, estudiar com és la tributació en la resta de les autonomies de l'Estat. Per això s'ha convidat com a ponent **Jesús Sanmartín**, *president del Registre d'Economistes Assessors Fiscals (REAF)*, que des de fa dos anys realitza un estudi molt detallat de la comparativa de l'Impost en les diverses comunitats. S'analitza amb detall la gran

diferència que existeix a l'hora d'heretar o de rebre per donació uns béns determinats, amb nombrosos exemples on es veu l'import que s'ha de pagar. Com es veurà, hi ha autonomies on les donacions d'immobles de pares a fills tot just suporten tributació; en d'altres, la successió de pares a fills també es troba gairebé exempta de tributació. A l'últim n'hi ha, entre les quals Catalunya, on gairebé no hi ha reduccions d'aquest estil.

2. Un segon objectiu és estudiar com és possible que autonomies d'un pressupost semblant al de la Comunitat de Catalunya, com pot ser l'Autonomia de Madrid, han pogut gairebé suprimir l'Impost sense que els pressupostos autonòmics no s'hagin endeutat, essent possible satisfer les demandes dels ciutadans de manera semblant fins al moment de la reforma. Per aquesta raó s'ha convidat com a ponent el *catedràtic d'Economia de la UB Alexandre Padrós*, que té estudis sobre la matèria i pot exposar de forma prou clara com es pot aconseguir que els pressupostos quedin substancialment poc afectats, i que no en surtin perjudicades les despeses.
3. També s'ha convidat com a ponent **Josep Maria Dàvila**, *director general de Tributs de la Generalitat de Catalunya*, perquè exposi les grans línies mestres de la Reforma, contrastant els seus punts de vista amb les ponències anteriors.
4. A l'últim es parlarà de l'Impost en diversos països del nostre entorn, analitzant com és que n'hi ha que l'han suprimit.

"El sector farmacèutic: interessos econòmics i socials contraposats?"

Coordinador:

Joan Ramon Borrell, *professor titular de la Universitat de Barcelona*

Els darrers deu anys el sector farmacèutic a Espanya ha viscut un procés silenciós de profunda reestructuració. Ara bé, la percepció generalitzada és que les reformes no han tingut èxit a aconseguir el difícil equilibri entre la millora de l'atenció farmacèutica a la població, la contenció de la despesa farmacèutica pública i el suport a la innovació i la competitivitat del sector farmacèutic.

Hi ha una percepció generalitzada que els interessos econòmics i socials en el sector són del tot contraposats, que hi ha un conflicte entre política industrial i política sanitària. Aquesta sessió té com a objectiu discutir si aquesta percepció es correspon amb la realitat, o bé si hi ha oportunitats per a reformes que beneficiïn el benestar social. Nous estudis econòmics sobre el sector mostren que els beneficis de les reformes introduïdes no s'estan traslladant als pacients ni als contribuents, com tampoc afavoreixen les inversions en recerca, desenvolupament i innovació en productes i serveis en el sector.

La sessió debatrà sobre quines reformes serien necessàries per combinar la millora en el servei públic d'atenció farmacèutica i alhora la innovació en productes i serveis en el sector dels laboratoris, els distribuïdors majoristes i les oficines de farmàcia. Per parlar d'aquest tema hem convidat com a ponent **David Taguas**, *director de l'Oficina Econòmica del President del Govern*, que ens parlarà sobre "**Balanç i reptes pendants de tres anys de reformes**", i com a panelistes **Antonio Cabrales**, *catedràtic de la Universidad Carlos III de Madrid*, que parlarà sobre "**Conflicte entre política industrial i sanitària: evidència internacional**", **Anna Merino**, *instructora de Competència de la Generalitat de Catalunya i professora de la Universitat Pompeu Fabra*, que parlarà d'"**Els beneficis incipients de la competència en el sector farmacèutic a Catalunya**", i **Jaume Puig**, *catedràtic de la Universitat Pompeu Fabra* que ho farà sobre "**Els genèrics a Espanya: una passa endavant i dues enrere**".

"Projecció a l'exterior de Catalunya: visió de directius catalans"

Coordinador:

Àngel Hermosilla, *secretari general del CEAM*

L'objectiu de la sessió és conèixer la visió que tenen sobre la situació actual de Catalunya, especialment la seva economia, directius catalans que desenvolupen càrrecs d'alta responsabilitat en multinacionals de capital estranger.

El desenvolupament de la sessió tindrà dues parts. En la primera es presentaran les principals conclusions del llibre *Directius catalans al món: 30 experiències*, per part d'un dels seus autors, **Joan Miquel Hernández**, *director de l'Observatori de Prospectiva Industrial de la Generalitat de Catalunya*, el qual hem convidat com a ponent. Es posarà de relleu l'important paper d'aquests directius, el seu perfil i les seves opinions sobre els sectors en què actuen i sobre la indústria en general.

En la segona part de la sessió hem convidat com a panelistes **Miquel Lladó**, *president i director general de Bimbo S.A. Espanya*, **Jorge Lasheras**, *president i conseller delegat de Yamaba Motor Espanya i membre del Consell d'Administració de Yamaba Motor Europe (Barcelona-Espanya)* i **Ramon Ollé**, *vicepresident executiu de Seiko Epson Corporation i president d'Epson Europe (Holanda)*, de multinacionals de capital estranger que són representatives, els quals exposaran directament punts de vista sobre l'estat de Catalunya en el marc internacional, els seus aspectes forts i els febles, com també les perspectives de futur i les actuacions que caldria emprendre per millorar la seva situació.

"L'energia a Europa: perspectiva des de Catalunya i Espanya"

Coordinador:

F Xavier Mena, *economista*

Els escenaris de futur del model energètic se situen en la base de la competitivitat de les empreses i del conjunt de l'activitat econòmica a Europa. La sessió s'orienta cap a l'anàlisi i el debat, des de la perspectiva de Catalunya i Espanya, de qüestions com ara:

- Configuració del model energètic (energies fòssils primàries, nuclear, biocombustibles, eòlica, solar, etc.).
- Seguretat i diversificació del subministrament (Orient Mitjà, Algèria, Rússia, etc.).
- Organització industrial del sector (fusions i adquisicions (OPAs), regulació i competència, etc.).
- Preu de l'energia i competitivitat empresarial (eficiència energètica, xarxes de distribució, inversions, etc.).
- Política energètica comunitària, a Espanya i a Catalunya.
- Sistema energètic i territori (debat nuclear, MAT, parcs eòlics, etc.).
- Energia i canvi climàtic.

Per parlar d'aquest tema hem convidat a participar com a ponent **Maria Teresa Costa**, *presidenta de la Comissió Nacional de l'Energia (CNE)*, **Agustí Maure**, *director general d'Energia i Mines de la Generalitat de Catalunya*, **Antoni Llardén**, *president d'ENAGAS*, i el professor **Antón Costas**, *catedràtic de Política Econòmica de la Universitat de Barcelona i president del Consell d'Endesa a Catalunya*.

"Nou Pla Comptable"

Coordinador: **Juan Luís Domínguez**,
professor de l'Escola Universitària d'Estudis Empresarials de Barcelona

La reforma i adaptació de la legislació mercantil en matèria comptable per a la seva harmonització internacional va tenir una primera plasmació en el projecte aprovat pel Consell de Ministres el 5 de maig de 2006.

El següent graó, el va constituir la publicació, el 19 de febrer del 2007, per part de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, de l'Esborrany del Nou PGC 2007, en què es plasmen els criteris i les regles comptables de futura aplicació. Dita normativa té les seves arrels en les NIIF adoptades per la Comissió Europea, les quals constituïran una referència indefugible per interpretar i aplicar el Nou PGC 2007.

Seguint aquest camí, el 22 de març de 2007 es va aprovar en el Ple del Congrés la Reforma comptable d'adaptació a les NIC/NIIF. La reforma i adaptació de la legislació mercantil en matèria comptable per a la seva harmonització internacional implica un canvi important en la normativa comptable espanyola.

Totes les empreses hauran d'aplicar el Nou PGC a partir de l'1 de gener de 2008. El canvi és majúscul, alhora que són normes d'inspiració anglosaxona (neixen de les NIC/NIIF), amb un enfocament molt financer i que pretenen incrementar la utilitat dels estats financers en la presa de decisions. Així, s'obliga a proporcionar valoracions de cost i de mercat, a detallar estratègies futures (actius mantinguts per a la venda), revelar intencionalitats (inversions amb ànim de mantenir fins al venciment, inversions amb finalitat especulativa), etc.

Amb el Nou PGC canvien els criteris de comptabilització (*leasing*), les normes de valoració (permutes a valor raonable,

deutes a cost amortitzat), els conceptes bàsics (en l'actiu poden figurar béns que no són propietat de l'empresa, accions del capital social que formen part del passiu exigible), desapareixen les despeses amortitzables i sorgeixen els actius biològics i les inversions immobiliàries, etc.

Els comptes anuals inclouran dos nous documents: l'estat de canvis del patrimoni net (ECPN) i l'estat de fluxos d'efectiu. L'ECPN reflecteix la variació que ha experimentat el patrimoni net durant l'exercici, una informació de molt interès ja que, a més de la variació dels fons propis, en el Nou PGC hi haurà despeses i ingressos que s'imputen directament a patrimoni net –nous grups de comptes 8 i 9–, sense passar pel compte de resultats. El format del compte de pèrdues i guanys abandona la tradicional separació d'una columna de despeses i una altra amb els ingressos, però ara serà en cascada, en una única columna. I les exigències d'informació en la memòria augmenten considerablement.

Un canvi d'aquesta envergadura suposa un desafiament per als professionals relacionats amb la comptabilitat. Així, caldrà establir nous sistemes d'informació tenint present que el nou marc comptable serà més flexible i més dinàmic que l'actual, la qual cosa requerirà actualitzacions continuades.

Amb l'ànim de mostrar les novetats que s'acosten per a l'exercici 2008 s'ha convidat com a president ponent **Juan Ramón González**, *president de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes (ICAC)*, que ens mostrarà visions complementàries de la reforma amb experiència professional i rigor acadèmic, i com a ponents **Miguel Freire**, *Business Process Controller per als mercats emergents del Grup Novartis*, **Francesc Gómez**, *professor de la Universitat Autònoma de Barcelona*, i **Josep Borràs**, *soci de Fide Fiscal, S.L.*

Tarda de 16.00 a 18.00 hores

SESSIONS DE TREBALL

"Cohesió i creixement: la importància del capital social i del capital humà"

Coordinador:

Jordi Pons, *catedràtic de la Universitat de Barcelona*

L'objecte de la sessió de treball consisteix a analitzar la importància que tenen el capital social i el capital humà per al desenvolupament futur d'un territori, tant pel que fa al seu ritme de creixement econòmic com al seu nivell de cohesió social.

L'impacte del capital humà –nivell de formació dels ciutadans– sobre la competitivitat de l'economia i el reforçament de la cohesió social ha estat a bastament tractat en la literatura econòmica. En canvi, el paper del capital social com a generador potencial de riquesa, benestar i cohesió dins d'un territori ha rebut menys atenció dels economistes.

La definició més coneguda de capital social és la de Putman, que entén que és el conjunt de factors intangibles (valors, normes, actituds, confiança i xarxes) que es troben dins d'una comunitat i que faciliten la coordinació i la cooperació per obtenir beneficis mutus. Per la seva part, Fukuyama defineix el capital social com una expectativa que sorgeix dins d'una comunitat de comportament normal, honest i cooperatiu, fonamentat en normes comunes, compartides per tots els membres d'aquesta comunitat. D'altra banda, altres autors, com per exemple Woolcock, posen l'èmfasi en la forma en la qual interactuen i s'autoorganitzen els agents econòmics i socials d'un determinat territori per generar desenvolupament i creixement econòmic.

En definitiva, el capital social subratlla el valor de les relacions socials i el paper de la cooperació, com també la confiança per generar un major creixement econòmic i millorar la cohesió entre els habitants d'un territori. Un clar exemple de capital social i de compromís amb la comunitat, que es tractarà específicament en la sessió, són les cooperatives.

Per parlar d'aquest tema hem convidat com a ponents **Ramon Bagó**, *president del Grup SERHS*, **Àngel Castiñeira**, *del departament de Ciències Socials d'ESADE* i **Àngel de la Fuente**, *de l'Institut d'Anàlisi Econòmica-CSIC*.

"Comptabilitat i Auditoria en el sector públic"

Coordinador: **Adrià Royes**, *economista de Horwath Plm Auditores, S.L.*

L'objectiu d'aquesta jornada és tractar sobre diferents sistemes de control comptable de l'Administració Pública. I ho tractarem amb uns quants experts.

Per parlar d'aquest tema hem convidat a participar, com a ponents, **Beatriu Ortega de la Sindicatura de Comptes**, **Ferran Bayo de la Diputació de Barcelona**, i **Pere Lluís Fos**, *auditor de sector públic de DS Advocats i Economistes*.

La ponència de Beatriu Ortega versarà sobre la fiscalització de les universitats i empreses públiques, de la qual és encarregada en la Sindicatura de Comptes. L'objectiu és donar a conèixer l'abast de les fiscalitzacions realitzades per la Sindicatura en aquests àmbits, enfocament dels treballs, àrees de risc, materialitat, plantejament dels informes, etc. A més, s'explicaran les diferències entre la fiscalització de les universitats, que inclou aspectes econòmics i financers, i les empreses públiques.

La ponència de Ferran Bayo se centrarà en el paper de les administracions locals de segon nivell en l'acompliment de les finalitats de gestió, control, anàlisi i divulgació atribuïdes al Sistema d'Informació Comptable de les entitats locals. En aquest sentit, es pretén discutir sobre el marc normatiu, la transparència en la informació cap als ciutadans, la capacitat en recursos humans i materials de les corporacions locals o el paper de les administracions de segon nivell.

Finalment, Pere Lluís Fos se centrarà en el sistema d'ajuts i subvencions europees i el rol que desenvolupen empreses privades d'auditoria en aquest tema.

Amb aquestes ponències i els debats que es puguin suscitar es podrà avançar en un millor coneixement dels comptes públics i dels mecanismes de control i fiabilitat d'aquesta informació per millorar l'eficiència i l'eficàcia de l'Administració Pública.

“Quin model d'Agència Tributària cal?”

Coordinador:

Ricard Viña, *economista assessor fiscal*

La sessió té per objecte debatre sobre la problemàtica generada envers el model òptim d'Administració Tributària.

El CES (Consejo Económico y Social) ha presentat recentment un treball d'investigació sobre coresponsabilitat fiscal i finançament dels serveis públics fonamentals. En una de les propostes recollides per l'estudi, dirigit pel professor Antonio Cayón, es diu que en l'Agència Estatal d'Administració Tributària s'han d'intensificar tots els mecanismes que **propicien** la participació autonòmica, tant en els nivells decisoris com en els de gestió.

L'estudi és de l'opinió que mitjançant la coresponsabilitat fiscal s'ha d'obtenir un poder financer propi dels diferents nivells de Govern (estatal, autonòmic i local) de manera que els ciutadans puguin percebre amb claredat quin és l'ens públic que li exigeix la seva **contribució** i de qui rep els serveis de què gaudeix.

Atès que s'acaba de presentar en el nostre país, al Parlament, el Projecte de Llei de creació de l'Agència Tributària de Catalunya, és oportú debatre sobre si:

– ¿Hi ha d'haver una gestió tributària compartida Estat – Comunitats Autònomes?
¿Una Administració Tributària Única? O bé, ¿una Administració Tributària Autònoma?

És una realitat social inequívoca que l'Administració Tributària i la Política Fiscal estan relacionades. De fet, l'Administració Tributària executa i gestiona el que ha estat dissenyat per la política tributària. Però, malgrat això, la política fiscal, que forma part de la Política Econòmica, és responsabilitat del Govern i, per tant, discutible i negociable parlamentàriament. En canvi, l'Administració Tributària és responsabilitat del conjunt de la societat civil, tant a nivell estatal com autonòmic i local. En aquest escenari és obvi que la societat civil té quelcom a dir. Ja Adam Smith sostenia que la tributació s'havia de caracteritzar per la igualtat de tracte entre els ciutadans, la certesa sobre la seva aplicació i la conveniència socioeconòmica, per a la qual cosa és **essencial l'eficiència en la seva administració**.

Per parlar d'aquest tema s'han convidat com a ponents **Josep Costa**, *director del Programa de Reforma de l'Administració Tributària de Catalunya*, **Fernando Díaz Yubero**, *director del Departament d'Organització, Planificació i Relacions Institucionals de l'AEAT*, **Josep Maria Duran**, *professor de la Universitat de Barcelona* i **Valentí Pich**, *economista assessor fiscal*.

“Responsabilitat social de l'empresa”

Coordinador:

Joan Fontrodona, *departament d'Ètica Empresarial de l'IESE*

Aquests darrers anys es parla molt de la Responsabilitat Social de l'Empresa. Les perspectives que les empreses adopten i les activitats que duen a terme per complir la seva responsabilitat social són molt variades. En molts casos depèn del tipus d'empresa, del sector en què es treballa i també de la mesura que les empreses lliuin la responsabilitat social a la seva estratègia de negoci.

Així, en aquesta sessió intentarem posar una mica de claredat en el significat de la RSE i en la seva rellevància per a l'empresa. Ho farem, en primer lloc, presentant un marc conceptual de la RSE per establir les bases de diàleg: què és la RSE, quines dimensions integra, quines activitats inclou. Després veurem exemples d'empreses que treballen en la RSE des de perspectives molt diverses.

Els objectius d'aquesta sessió són, per una banda, sensibilitzar sobre el paper de la RSE en l'activitat empresarial i donar criteris sobre el significat de la RSE, i, per altra banda, veure com la RSE no és un patró fix que limiti l'actuació de les empreses, sinó un concepte ample i divers que permet a les empreses trobar-s'hi còmodes i adaptar-lo a la seva visió de negoci.

Per parlar d'aquest tema des del punt de vista del Marc Conceptual: “Govern i Responsabilitat Social de les Empreses”, hem convidat com a ponent **José Miguel Rodríguez**, *de la Universitat de Valladolid i membre de la Comissió de RSC d'AECA*, i com a panelistes **Xavier Carbonell**, *director de RSC de Mango*, **Carmen Picot**, *directora de RSC de Consum* i **Àngel Pes**, *sotsdirector general de Reputació Corporativa de La Caixa*, que tractaran sobre les Experiències Empresarials.

“El sistema de protecció social de la dependència: reptes i oportunitats”

Coordinador:

David Casado, *professor de la Universitat Pompeu Fabra*

L'objectiu de la taula consisteix a analitzar els reptes i les oportunitats que planteja el desenvolupament a Espanya del nou Sistema Nacional de Dependència. En primer lloc, per situar les intervencions posteriors, la taula s'iniciarà amb una ponència introductòria del moderador que analitzarà el paper del SND dins del conjunt més ampli de la protecció social, tot discutint els aspectes intergeneracionals que la seva posada en marxa comporta des del punt de vista dels ingressos i les despeses públiques. Els panelistes, per la seva part, analitzaran diverses qüestions específiques en les seves intervencions:

a) el paper de les hipoteques inverses i altres instruments en el finançament dels serveis d'atenció a la dependència;

b) l'impacte econòmic de la posada en marxa del nou SND i les previsions sobre la possible evolució de la seva sostenibilitat financera; i, finalment,

c) els factors determinants de la utilització dels serveis d'atenció a la dependència, públics i privats, tant a Espanya com en altres països de la Unió Europea.

Per parlar d'aquest tema hem convidat a participar com a ponents **José María Labeaga**, *Investigador de La Fundación de Estudios de Economía Aplicada (FEDEA), catedràtic d'Economia de la UNED*, **Joan Gil**, *professor titular del Departament de Teoria Econòmica de la Universitat de Barcelona i membre del Centre d'Anàlisi Econòmica i de les Polítiques Socials (CAEPS)*, i **Sebastià Sarasa**, *professor titular del Departament de Ciències Polítiques i Socials de la Universitat Pompeu Fabra*.

"Els efectes de la globalització sobre els salaris i les altres condicions laborals"

Coordinador:

Jordi Caballé, *catedràtic de la Universitat Autònoma de Barcelona*

Un fenomen com el de la globalització econòmica, entesa com la tendència dels mercats i de les empreses a estendre's per assolir una dimensió mundial que sobrepassa les fronteres nacionals, ha de tenir evidentment conseqüències molt importants sobre el món del treball. La globalització de les empreses va acompanyada, com no pot ser de cap altra manera, de la globalització dels factors productius i, per tant, de la mà d'obra. Com a primera dada que il·lustra la importància dels efectes sobre el mercat de treball de la globalització, podem aportar la de l'informe de l'OCDE per la seva cimera de la primavera del 2007, segons el qual el pes dels salaris en el PIB dels països industrialitzats ha disminuït en set punts des del principi del 1980. Davant d'un canvi d'aquesta magnitud, el Col·legi d'Economistes de Catalunya ha volgut dedicar una sessió de la Jornada dels Economistes a analitzar els efectes de la globalització sobre el món laboral i, en particular, sobre l'evolució dels salaris.

S'ha dit que la paraula globalització és la més utilitzada del segle XXI. Aquest fenomen econòmic és vist per alguns com una part d'un fenomen més ampli fruit de la creixent interdependència entre els diferents països que els porta a unificar mercats, societats i costums. Aquesta unificació provoca transformacions globals en l'entorn econòmic, ja que els procediments productius i els moviments de capital deixen d'estar localitzats als països i passen a tenir com a marc de referència tot el planeta. El resultat d'aquest procés és la integració de les diferents economies nacionals en un sol gran mercat mundial. Per tant, aquest procés de globalització es tradueix en un importantíssim creixement del comerç internacional i de les inversions transnacionals, acompanyat de la caiguda de les barreres aranzelàries i la progressiva liberalització i desregulació del comerç i les inversions.

La integració de països com la Xina, l'Índia i els de l'Europa de l'Est dins de l'economia global de mercat, com també el creixement de la població mundial, ha fet que l'oferta de mà d'obra s'hagi multiplicat per quatre els últims vint-i-cinc anys. Aquest augment en la força laboral pressiona indubtablement els salaris per capità a la baixa. Com que les empreses en un món globalitzat poden moure la seva activitat productiva lliurement, la tendència és

traslladar la producció als països que tenen una mà d'obra més barata. Tot i així, aquest fenomen de deslocalització es limita al sector manufacturer o secundari, un sector en retrocés en les economies més desenvolupades com a creador de valor afegit. A més, segons el mateix informe de l'OCDE, la producció de les empreses dels països industrialitzats que està deslocalitzada representa només un 5% del seu PIB i, en particular, als EUA i el Japó no supera el 3%. En canvi, les empreses industrials dels països desenvolupats sí que es beneficien més de l'increment de mà d'obra que comporta l'arribada massiva d'immigrants a aquests països. D'altra banda, una de les tendències que s'apunta és que l'arribada d'immigrants afectarà en el futur principalment el sector de serveis, com ja està passant en les activitats relacionades amb el servei domèstic o els serveis assistencials.

L'impacte negatiu de la globalització sobre els salaris dels països desenvolupats, que es tradueix en la ja esmentada reducció de set punts de pes sobre el PIB els últims vint-i-cinc anys, fruit dels anteriors processos de deslocalització i d'arribada d'immigrants, té l'altra cara de la moneda en la situació dels salaris en els països emergents. L'adopció de modernes tecnologies per part d'aquests països ha permès augmentar la productivitat dels seus treballadors, i això ha provocat que els salaris hagin crescut d'una manera espectacular als països emergents.

L'impacte sobre els salaris i les altres condicions laborals de la globalització no es distribueix de manera uniforme sobre tots

els treballadors. Atès que la part més important del conjunt dels treballadors immigrants està formada per persones amb un nivell de qualificació baix, l'impacte negatiu sobre els salaris es concentra sobre els treballadors dels països industrialitzats que també estan poc qualificats. De fet, podem aplicar aquest argument a escala mundial, ja que l'increment de la mà d'obra mundial s'ha produït quasi exclusivament en el grup de treballadors menys qualificats. La qualificació de la mà d'obra no és solament necessària si es volen utilitzar les tècniques actuals de producció que les modernes tecnologies d'informació i comunicació posen al nostre abast, sinó que també és un mitjà per poder fer front als canvis futurs en les tècniques productives que sacsejaran el món econòmic i el productiu cada vegada amb més freqüència. Aquest continu canvi tecnològic també fomenta que la distància entre els sous dels treballadors qualificats i els no qualificats tingui tendència a augmentar de manera persistent els últims anys. Tot i així, hi ha una branca de l'anàlisi econòmica que ha apuntat que el canvi tecnològic és, en molt casos, el resultat de les característiques de l'oferta de mà d'obra. Així doncs, d'acord amb aquest corrent de pensament, algunes noves tècniques productives, com ara el desenvolupament d'alguns sectors, com el sector comercial, poden ser el fruit d'aprofitar l'abundància de mà d'obra no qualificada.

Davant de la globalització econòmica que permet a les empreses respondre de manera molt flexible als canvis de l'entorn econòmic i a les fluctuacions cícliques de

l'economia, als treballadors no els queda altre remei que adquirir també una cultura de flexibilitat que els permeti adaptar-se a aquests canvis. No cal dir que els poders públics han de vetllar per millorar l'accés a l'educació i a la formació dels treballadors actuals i futurs. L'educació, en contra del que es pugui pensar, en lloc de ser molt aplicada i específica per a tasques molt concretes, hauria d'educar en la cultura del canvi i de la ràpida resposta a les noves realitats i necessitats. És a dir, hauria de donar instruments que permetin tenir mà d'obra flexible i adaptable. A més, la formació continuada per a l'aprenentatge de noves tècniques hauria de ser l'instrument clau per permeti que els treballadors es puguin ajustar als nous processos productius.

Un altre aspecte que s'ha de mencionar és el que es refereix a la protecció social dels treballadors en un món globalitzat. No cal dir que l'arribada de treballadors immigrants significa també una pressió competitiva envers la no aplicació de certes clàusules socials a aquests treballadors i, per simpatia, a la resta de treballadors autòctons. Per altra banda, les condicions laborals dels països emergents són actualment molt diferents a les dels països desenvolupats (especialment, dels de la Unió Europea). Cal que ens preguntem, doncs, si estem davant d'un fenomen transitori o permanent. Encara no sabem si les condicions laborals dels països emergents aniran millorant i s'acabaran igualant a les dels països més industrialitzats, de manera que fenòmens com el *dumping* social desapareixeran o, al contrari, acabaran essent una nova realitat que la globalització imposarà sobre el món laboral.

La sessió de la Jornada dels Economistes dedicada a aquestes qüestions intentarà fer una radiografia de l'evolució dels salaris i de les condicions laborals com a conseqüència de la globalització al món, a Espanya i a Catalunya. Comptarem en la sessió amb experts acadèmics que ens presentaran les dades objectives i les tendències més rellevants del fenomen que dona títol a la sessió, per això hem convidat com a ponent **Juan Francisco Jimeno**, *cap de la Divisió d'Investigació del Servei d'Estudis del Banc d'Espanya*. Intentarem també il·lustrar amb exemples concrets els efectes sobre les condicions laborals de la internacionalització de l'economia i de la creixent mobilitat de les persones, mitjançant la intervenció, com a panelista, de **Ramon d'Alós-Moner**, *professor de l'Escola d'Estudis Empresarials de Sabadell*.

Comptarem també en la sessió amb un representant d'una empresa molt activa en els mercats internacionals perquè ens

expliqui com s'enfronten aquestes empreses a la creixent competència típica d'una economia oberta i mundialitzada, a les noves oportunitats de negoci vinculades a l'aparició de nous mercats per als seus productes i a la possibilitat de localitzar activitats productives en països emergents, com és **Ramon Asensio**, *director de Recursos Humans de Roca Sanitarios, SA*, que hem convidat com a panelista. Evidentment, la resposta empresarial a aquests nous desafiaments que imposa la globalització econòmica ha de tenir unes conseqüències molt importants sobre l'organització del treball dins de l'empresa i sobre la retribució de la mà d'obra.

Finalment, també comptarem en aquesta sessió amb un consultor en l'àmbit de creació de noves empreses que aprofitin les noves possibilitats de negoci que comporta la globalització, com també en l'àmbit de la reestructuració d'empreses per fer front a noves demandes de productes o davallades d'activitat en antigues línies de producció, com és el cas de **Fernando Iglesia**, *vicepresident de MOA BPI Directivos*, convidat com a panelista. Aquestes reestructuracions empresarials van acompanyades quasi sempre per un redimensionament de la plantilla de treballadors, per un canvi en la composició d'aquesta plantilla i per activitats de formació dirigides a treballadors i executius de l'empresa a reestructurar. L'èxit d'aquesta reestructuració serà determinat en definitiva pel grau d'adaptació a la nova realitat que la globalització ha imposat a l'entorn econòmic en el qual l'empresa desenvolupa la seva activitat.

"Economista, economia i canvi climàtic"

Coordinador:

Josep Maria Salas, *professor de la Universitat Autònoma de Barcelona*

El canvi climàtic esdevé un ingredient de l'entorn a considerar. Deixa de ser un efecte sense remei a ser un element a gestionar, un nou factor de la societat que admet valoració i que fa possible el desplegament d'activitats tant d'empreses com d'administracions i individus, de manera que la incidència en el ritme del canvi climàtic és una responsabilitat compartida per tothom.

L'economia, en tant que ciència social, és receptora d'aquesta percepció de la societat, i estudia per donar resposta eficient als reptes que planteja. Tanmateix, els economistes i el Col·legi d'Economistes reflexionen al voltant de les implicacions en les activitats pròpies d'aquest fenomen i la seva implicació social.

Fruit d'aquestes reflexions es proposa la sessió, en la qual es fan públiques les aportacions de les comissions del Col·legi al document elaborat per l'Oficina de Canvi Climàtic de la Generalitat de Catalunya.

Per parlar-ne hem convidat com a ponent **Peter Sweatman**, *responsable de Climate Change Capital a Espanya i Portugal*.

"La pobresa a casa nostra"

Coordinador:

Arcadi Oliveres, *professor de la Universitat Autònoma de Barcelona*

Malgrat el notable nivell de desenvolupament de què gaudim a Catalunya, la pobresa, des d'una òptica estadística, afecta aproximadament un 17% de la població. Les raons són diverses, però en podem destacar la desocupació, la precarietat laboral i les baixes pensions. Acompanyant la pobresa clàssica (rodmons, món rural, ancians amb rendes baixes, etc.) n'han sorgit noves formes (famílies monoparentals, determinats grups d'immigrants, joves sense accés a primeres feines, etc.).

Per altra banda, les polítiques socials dutes a terme per les administracions públiques no sempre responen a les demandes bàsiques i urgents d'aquests grups de població, de manera que es troba en funcionament una important xarxa d'entitats i organitzacions no governamentals que assumeixen tasques de substitució.

Si la raó de ser de l'economia és l'administració dels recursos per satisfer les necessitats humanes, és inevitable que les jornades dels economistes catalans dediquin a aquest fet una part de la seva atenció.

I així s'intentarà de dur a terme en una sessió de treball que presentarà una panoràmica de la situació mitjançant una ponència general en la qual hem convidat a participar com a ponent el professor **Joan Subirats**, *catedràtic de la Universitat Autònoma de Barcelona*, que s'aproparà també a diferents aspectes de l'economia social; les reivindicacions bàsiques dels afectats, i les accions assistencials mitjançant les aportacions com a panelistes de la *síndica de Greuges de Barcelona*, **Pilar Malla**, del *periodista i escriptor i exdiputat del Parlament de Catalunya*, **Àlex Masllorens** i del *director de Càritas de Barcelona*, **Jordi Roglà**.

"Els economistes i la realitat social"

8 de novembre de 2007, Hotel Fira Palace

MATÍ de 11.30 a 13.30 h

"Avaluació i eficiència de la despesa pública en política social"

Coordinador: Jacint Ros, *catedràtic de la Universitat de Barcelona*

"L'habitatge social"

Coordinador: Agustí Jover, *economista*

"Les innovacions derivades de la implantació de la Directiva de Mercats d'Instruments Financers (MIFID)"

Coordinador: Josep Maria Antúnez Xaus, *director general de la Borsa de Barcelona*

"Segon projecte de reforma de l'Impost de Successions"

Coordinador: José Ignacio Cornet, *economista assessor fiscal*

"El sector farmacèutic: interessos econòmics i socials contraposats?"

Coordinador: Joan Ramon Borrell, *professor titular de la Universitat de Barcelona*

"Projecció a l'exterior de Catalunya: visió de directius catalans"

Coordinador: Àngel Hermosilla, *secretari general del CEAM*

"L'energia a Europa: perspectiva des de Catalunya i Espanya"

Coordinador: F. Xavier Mena, *economista*

"Nou Pla Comptable"

Coordinador: Juan Luís Domínguez, *professor de l'Escola Universitària d'Estudis Empresarials de Barcelona*

TARDA de 16.00 a 18.00 h

"Cohesió i creixement: la importància del capital social i del capital humà"

Coordinador: Jordi Pons, *catedràtic de la Universitat de Barcelona*

"Comptabilitat i Auditoria en el sector públic"

Coordinador: Adrià Royes, *economista de Horwath PLM Auditores, S.L.*

"Quin model d'Agència Tributària cal ?"

Coordinador: Ricard Viña, *economista assessor fiscal*

"Responsabilitat Social de l'Empresa"

Coordinador: Joan Fontrodona, *departament d'Ètica Empresarial de l'IESE*

"El sistema de protecció social de la dependència: reptes i oportunitats"

Coordinador: David Casado, *professor de la Universitat Pompeu Fabra*

"Els efectes de la globalització sobre els salaris i les altres condicions laborals"

Coordinador: Jordi Caballé, *catedràtic de la Universitat Autònoma de Barcelona*

"Economista, economia i canvi climàtic"

Coordinador: Josep Maria Salas, *professor de la Universitat Autònoma de Barcelona*

"La pobresa a casa nostra"

Coordinador: Arcadi Oliveres, *professor de la Universitat Autònoma de Barcelona*

GIRONA

"La cultura com a motor econòmic de Girona"

Dimarts 6 de novembre de 2007, a les 18.30 hores
a la facultat de Ciències Econòmiques i Empresarials de la Universitat de Girona

Coordinadors: Modest Fluvià, *professor de la Universitat de Girona*
Manel Serra, *professor de la Universitat de Girona*

LLEIDA

"La Lleida del futur"

Dimarts 6 de novembre de 2007, a les 19 hores
a la facultat de Dret i Economia de la Universitat de Lleida

Coordinador: Josep Maria Riu, *economista*

TARRAGONA

"Mercat immobiliari"

Dimarts 6 de novembre de 2007, a les 18 hores
a la facultat de Ciències Econòmiques de la Universitat Rovira i Virgili

Coordinadors: Fernando Campa, *vocal president del Col·legi d'Economistes de Catalunya*
Lluís Escatllar, *economista*

omistes

Situació econòmica (primavera 2007)

*Reproduïm les principals conclusions de la primera de les enquestes de situació econòmica corresponent a l'any 2007, **Situació Econòmica, Primavera 2007**, que entre el 9 i el 24 de maig tots els col·legiats van poder contestar mitjançant la pàgina web del Col·legi (a la web <http://www.coleconomistes.com> també trobareu el text complet de l'informe).*

En aquesta edició, un total de 972 col·legiats han contestat l'enquesta (15,7% sobre la població total), distribuïts de la manera que es detalla. Segons la seva condició laboral, assalariats: 49,6%, empresaris i/o treballadors per compte propi: 42,8% i aturats/jubilats: 7,6%. Segons el sector d'activitats, serveis: 84,5% (serveis a empreses i particulars: 49,7%), indústria: 10,1%, i construcció: 5,1%.

A manera de titular podem dir: Els darrers mesos les expectatives i la confiança dels col·legiats sobre la situa-

ció econòmica denoten un estancament, però s'anticipa una inflexió baixista cap al final de l'any. D'altra banda, un 89,4% dels col·legiats opina que s'hauria de modificar l'Impost de Successions, com en altres indrets d'Espanya.

Estat actual de l'economia

L'estabilitat de les expectatives i de la confiança dels col·legiats sobre la situació econòmica de Catalunya ha estat la tònica dominant els darrers mesos, si bé s'observa un empitjorament en comparació amb l'enquesta del mes de febrer:

Un 55,9% dels col·legiats que responen a l'enquesta apunta que la **situació actual de l'economia catalana** és igual que fa un any, mentre que un 32,8% considera que és pitjor i un 11,1% que és millor. Predomina el col·lectiu que opina que la situació econòmica present no és diferent a la de fa un any, però, això no obstant, s'ha produït un increment en la proporció dels economistes que creu que ha empitjorat i, paral·lelament, un descens dels qui assenyalen que ha millorat.

En concret, el percentatge de col·legiats que opina que la situació actual és pitjor que la de fa un any s'ha incrementat respecte a l'enquesta del mes de febrer en 4,9 punts, mentre que el percentatge dels qui creuen que la situació ha millorat ha disminuït en 4,5 punts, alhora que la proporció dels qui consideren que la situació no ha variat s'ha mantingut estable.

Aquest panorama contrasta amb la millora registrada en les dues enquestes passades. Tanmateix, tot i l'empitjorament experimentat, el panorama econòmic actual és un dels més favorables des de l'any 2001.

Com és tradicional, la valoració que fan els col·legiats sobre la seva **situació econòmica personal** és més positiva que la que realitzen sobre l'estat de l'economia en general. Una proporció notable dels qui han contestat estima que la seva situació es manté estable en l'actualitat en relació a un any enrere, i destaquen els qui apunten que és millor per sobre dels qui assenyalen el contrari. Un 56,8% dels enquestats opina que la situació actual de la seva economia personal és igual que fa un any, un 25,8% opina que és millor, i un 17,3% creu que és pitjor. Els darrers mesos s'ha produït un empitjorament en el panorama de l'economia particular dels col·legiats, atès que el percentatge dels qui consideren que la seva situació personal és ara més positiva que un any enrere s'ha reduït 0,8 punts percentuals (26,6% en l'enquesta del mes de febrer), a l'igual que els qui apunten que la situa-

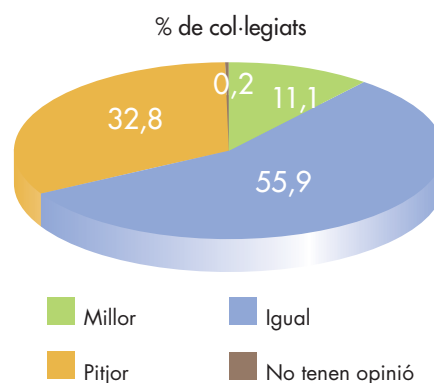
ció no s'ha modificat, que ha davallat en 1,8 punts (58,6% al febrer). Per la seva banda, s'ha incrementat en 2,7 punts percentuals la proporció dels qui assenyalen que la seva situació econòmica ha empitjorat (14,6% al febrer).

Per últim, l'**índex de confiança dels economistes** —que sintetitza el sentiment dels col·legiats davant de la situació econòmica general, tenint present una gran diversitat de factors (evolució del PIB, clima polític, inflació, preu del petroli...)— ha continuat millorant lleugerament els darrers mesos, tant pel que fa a l'economia de Catalunya com pel que fa a la del conjunt d'Espanya. L'economia estatal segueix rebent una millor valoració que la catalana, com ha estat tradicional els últims tres anys i més. Es puntua amb un 5,48 sobre un total de 10,00 l'economia espanyola i amb un 5,28 la del Principat, mentre que en la passada enquesta els valors foren, respectivament, d'un 5,45 i d'un 5,25. La millora en ambdós índexs ha estat similar, per la qual cosa el diferencial entre els indicadors no ha experimentat canvis els darrers mesos.

Situació econòmica catalana

“Creus que la situació actual de l'economia catalana és ara millor, igual o pitjor que fa un any?”

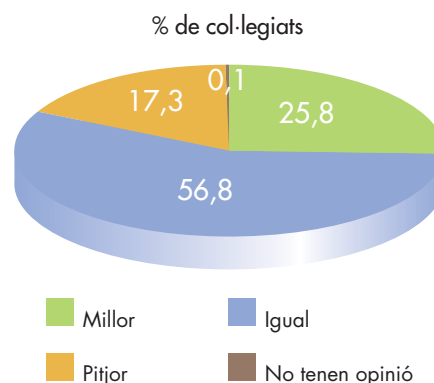
Situació econòmica catalana	2007			2006			% de col·legiats 2005			2004		2003	Tendència
	Juny	Febr.	Oct.	Juny	Febr.	Oct.	Juny	Febr.	Oct.	Juny	Febr.	Oct.	
Millor	11,1	15,6	13,1	9,0	10,8	11,4	5,8	9,4	7,3	7,8	13,3	12,2	→
Igual	55,9	55,9	51,8	55,7	49,5	49,9	47,3	51,5	47,9	50,0	48,8	55,6	
Pitjor	32,8	27,9	34,5	35,0	39,0	38,2	46,1	38,3	44,1	41,5	37,6	30,8	
No tenen opinió	0,2	0,6	0,6	0,3	0,7	0,5	0,8	0,8	0,7	0,7	0,3	1,4	
TOTAL (núm. de respostes)	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	
	(972)	(1.027)	(1.044)	(933)	(867)	(856)	(853)	(940)	(943)	(885)	(777)	(734)	

Situació econòmica personal

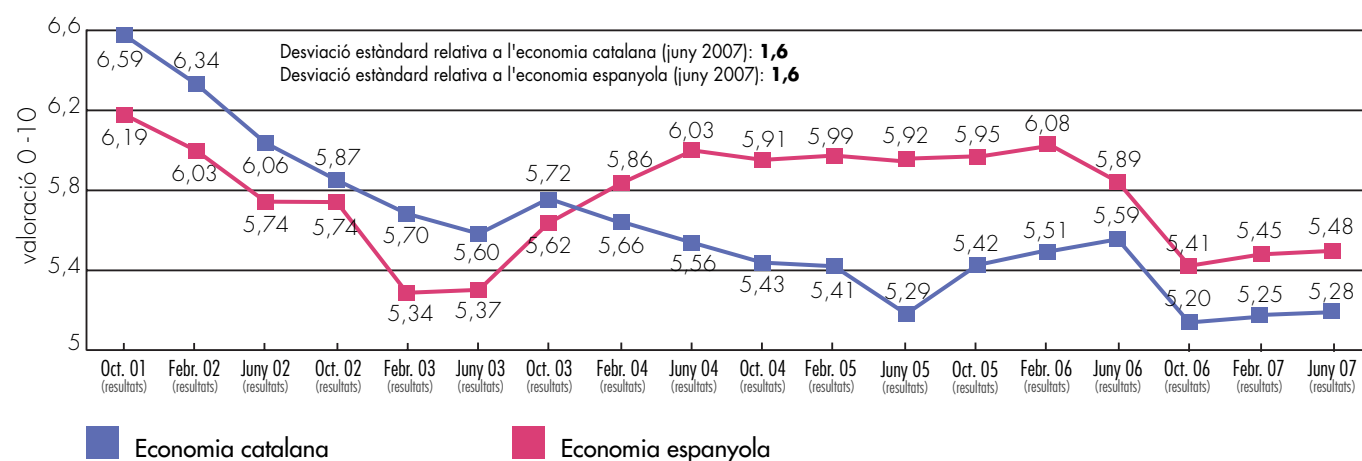
“Creus que la teva situació econòmica personal és ara millor, igual o pitjor que fa un any?”

Situació econòmica personal	2007			2006			% de col·legiats 2005			2004		2003	Tendència
	Juny	Febr.	Oct.	Juny	Febr.	Oct.	Juny	Febr.	Oct.	Juny	Febr.	Oct.	
Millor	25,8	26,6	23,5	26,2	23,6	27,0	23,9	24,0	24,1	25,0	27,6	24,9	→
Igual	56,8	58,6	58,7	57,2	57,7	54,8	57,7	57,0	58,2	57,3	55,9	58,1	
Pitjor	17,3	14,6	17,0	16,4	18,3	18,0	18,0	18,8	17,6	17,6	16,1	16,4	
No tenen opinió	0,1	0,2	0,8	0,2	0,4	0,2	0,4	0,2	0,1	0,1	0,4	0,6	
TOTAL (núm. de respostes)	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	
	(972)	(1.027)	(1.044)	(933)	(867)	(856)	(853)	(940)	(943)	(885)	(777)	(734)	

Situació de l'economia catalana i de l'economia espanyola

“Valora de 0 a 10 l'actual situació de l'economia catalana i de l'economia espanyola (0 = molt dolenta; 10 = molt bona)”

Problemes de l'economia catalana

L'estat de les infraestructures i comunicacions ha continuat essent el principal problema de l'economia catalana, però s'ha incrementat la preocupació per l'evolució de la cotització entre el dòlar i l'euro.

Com és tradicional, segons els col·legiats el problema més important que té l'economia catalana és l'estat de les infraestructures i comunicacions, tal com apunten més de tres de cada quatre (77,7%). Segueix la preocupació per la manca de reformes estructurals, citada per un 54,0% dels qui responen. Altres temes problemàtics són, segons l'ordre d'importància, la inflació, els costos laborals i el preu del petroli i els carburants (27,9%, 25,9% i 21,3%, respectivament). La resta de dificultats són assenyalades per menys d'un 20% dels economistes.

Cal destacar que els darrers mesos ha augmentat la preocupació dels col·legiats per l'evolució de la cotització entre el dòlar i l'euro i, en menor mesura, la manca de reformes estructurals. En el primer cas, un 10,8% dels economistes l'assenyalaven en la passada enquesta del mes de febrer, i un 15,3% l'apunten ara, mentre que en el segon la proporció de respostes ha passat d'un 51,9% a un 54,0%.

En sentit contrari, els últims mesos s'ha continuat reduint significativament la preocupació dels col·legiats per la inflació, que en l'enquesta anterior va ser indicada per un 34,5% dels economistes i en la present fou apuntada per un 27,9%. També ha disminuït la preocupació per la feblesa de la demanda estrangera, d'un 18,3% a un 15,6%.

Altres problemes significatius assenyalats pels col·legiats que s'han d'afegir als anteriors se centren en diverses temàtiques. Concretament, se'n poden destacar quatre. En primer lloc, la situació política actual de Catalunya (capacitat de lideratge, manca d'orientació i prioritats, gestió...). A certa distància d'aquesta, el dèficit fiscal que pateix Catalunya i les desiguals relacions amb la resta de l'Estat (finançament, inversions, dependència...). D'altra banda, les deficiències dels factors competitiu de l'economia, com la innovació i tecnologia, la productivitat, i el capital humà. I, per últim, la situació del mercat de l'habitatge (preus, sobrevaloració, rellevància econòmica...).

Perspectives sobre l'economia per als propers mesos

Els propers mesos la situació econòmica romandrà estable, però destaquen unes perspectives baixistes, sobretot cap al final de l'any.

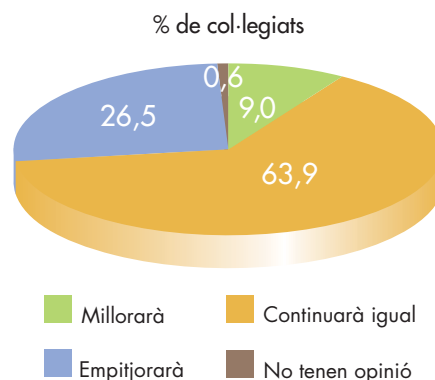
Un 63,9% dels col·legiats preveu que la situació econòmica catalana es mantindrà estable en el segon quadrimestre de l'any, palesant les mateixes constants de l'actualitat, mentre que un 26,5% espera que empitjori i un 9,0% anticipa una millora. En conseqüència, els propers mesos s'espera un estancament en la marxa de la situació econòmica del Principat, amb una més gran inèrcia al deteriorament. Cal dir

que aquestes perspectives són pitjors que les que es van recollir en la passada enquesta del mes de febrer sobre el primer quadrimestre de l'actual exercici.

Les anteriors previsions es posen de relleu, també, en l'índex de confiança dels economistes. Aquest anticipa un empitjorament de la situació econòmica cap al final de l'any, cosa que contrasta amb la millora registrada des del mes d'octubre passat. Les previsions per a l'economia espanyola continuen essent millors que les relatives a la catalana. Es puntua amb un 5,13 sobre un total de 10,00 la situació de l'economia del Principat al final de l'exercici (0,15 punts menys que en l'actualitat) i amb un 5,33 la del conjunt de l'Estat (0,15 punts menys). El diferencial entre els dos índexs seguirà essent favorable per a Espanya, amb una distància entre ells igual a la que existeix en el present.

Perspectives de l'economia catalana

"Creus que l'economia catalana millorarà, continuarà igual o empitjorarà en el segon quadrimestre (maig-agost) de l'any?"

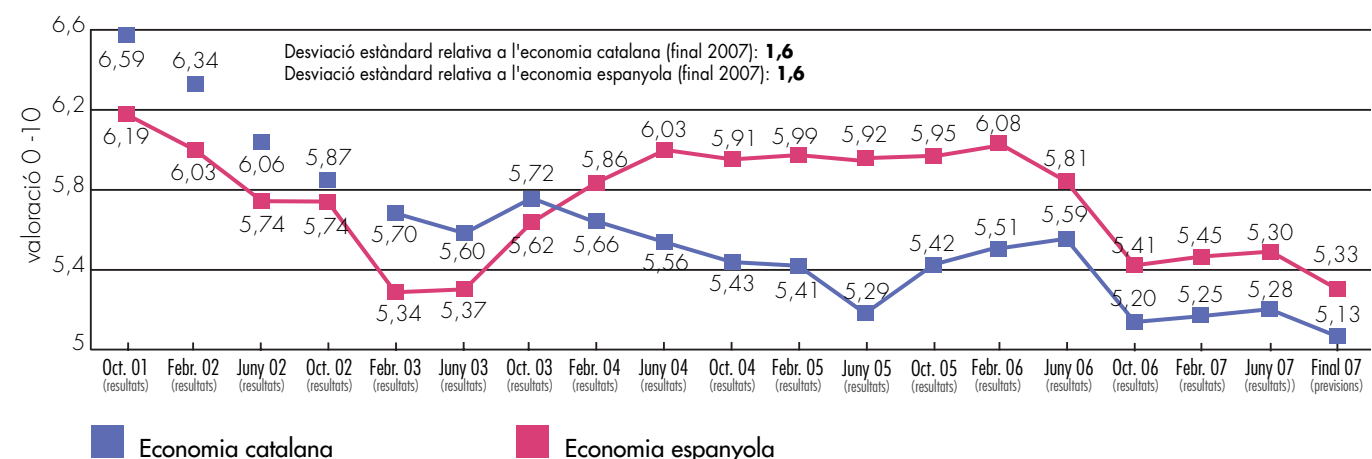
Problemes de l'economia catalana

"Segons la teua opinió, quins són els tres principals problemes que té actualment l'economia catalana?"

Problemes de l'economia catalana	% de col·legiats											
	2007			2006			2005			2004		
	Juny	Febrer	Octubre	Juny	Febrer	Octubre	Juny	Febrer	Octubre	Juny	Febrer	
Infraestructures i comunicació	77,7	76,4	67,1	62,9	66,1	62,0	62,1	63,5	62,9	63,0	69,9	▲
Manca de reformes estructurals	54,0	51,9	44,4	37,4	41,6	41,9	39,5	43,8	47,1	48,2	52,5	▲
Inflació	27,9	34,5	52,4	51,7	58,8	35,5	39,5	38,7	31,0	24,2	28,1	▼
Costos laborals	25,9	24,7	23,9	19,5	20,7	22,1	23,6	24,9	24,4	30,5	33,2	▲
Preu del petroli i carburants	21,3	19,6	42,7	63,0	42,5	65,2	49,4	31,0	49,0	38,7	3,0	▲
Feblesa demanda estrangera	15,6	18,3	15,6	18,8	18,0	19,2	18,8	20,0	21,1	19,8	20,0	▲
Cotització dòlar-euro	15,3	10,8	5,3	5,4	3,0	5,7	15,6	23,0	7,7	13,2	23,0	▲
Feblesa demanda interna	13,8	12,9	9,3	6,3	10,2	10,5	12,7	12,8	14,8	13,7	13,5	➡
Atur	5,9	5,6	6,1	7,3	7,0	9,4	10,2	13,9	15,0	17,9	20,7	➡

Perspectives de l'economia catalana i de l'economia espanyola

"Valora de 0 a 10 com estarà al final d'aquest any l'economia catalana i l'economia espanyola (0 = molt negativa; 10 = molt bona)"

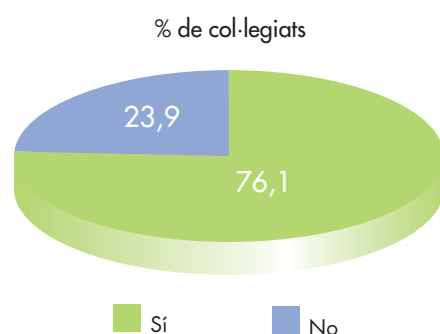

Prioritat del tren d'alta velocitat Barcelona-València

Tres de cada quatre economistes opina que la construcció del tren d'alta velocitat Barcelona-València hauria de ser prioritària.

Un 76,1% dels col·legiats creu que fer construir el tren d'alta velocitat Barcelona-València hauria de tenir la màxima prioritat en la planificació de la xarxa espanyola de l'AVE. Per contra, un 23,9% s'hi oposa.

"Creus que fer construir el tren d'alta velocitat Barcelona-València hauria de tenir la màxima prioritat en la planificació de la xarxa espanyola de l'AVE?"

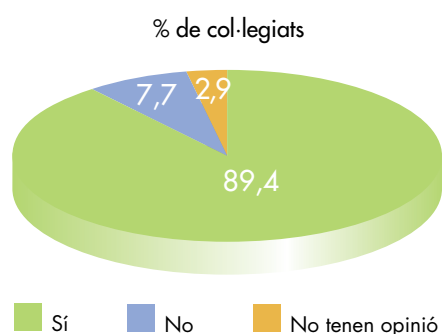

Modificació de l'Impost de Successions

Gairebé nou de cada deu economistes opina que a Catalunya s'hauria de modificar l'Impost de Successions.

Un 89,4% dels col·legiats creu que a Catalunya s'hauria de modificar l'Impost de Successions (per a un 1r i 2n grau) i fixar una bonificació del tipus al 99% de la quota, com en altres indrets d'Espanya. Només un 7,7% s'hi oposa.

"Creus que a Catalunya s'hauria de modificar l'Impost de Successions (per a 1r i 2n grau) i fixar una bonificació del tipus al 99% de la quota, com en altres indrets d'Espanya?"

Factors de més gran impacte sobre l'economia

Els tipus d'interès i el mercat de l'habitatge són els factors que tindran el major impacte sobre l'economia els propers mesos.

Un 83,3% dels col·legiats considera que els tipus d'interès incidiran de manera important sobre la marxa de l'economia els propers mesos.

També tindrà un impacte destacat el mercat de l'habitatge, com ho apunten el 70,0% dels economistes.

Altres factors de segona línia que afectaran l'evolució econòmica a curt termini són la volatilitat en els mercats financers i el preu del petroli, assenyalats per un 32,5% i un 25,1% dels consultats.

S'ha de ressenyar que només un 9,6% dels col·legiats creu que els canvis en matèria fiscal tindran efectes sobre l'economia.

"Quins són els factors conjunturals que tindran un més gran impacte sobre l'economia els propers mesos?"

Factors	% col·legiats
Els tipus d'interès	83,3
El mercat de l'habitatge	70,0
La volatilitat en els mercats financers	32,5
El preu del petroli	25,1
La inflació	20,9
La cotització euro-dòlar	18,7
Els canvis en matèria fiscal	9,6

Entrevista a Jordi Gual

"Gastar molts diners no és suficient, cal saber com els gastem"

Jordi Gual, doctor en Economia per la Universitat de Califòrnia a Berkeley, ha estat conseller econòmic de la Direcció General d'Assumptes Econòmics i Financers de la Comissió Europea a Brussel·les. Fulbright Scholar, el 1999 va rebre l'European Investment Bank Prize d'assaig sobre assumptes econòmics europeus. D'altra banda, a part la seva llarguíssima trajectòria i experiència, ha estat consultor per a grans empreses industrials i financeres, i organismes internacionals com la Fundació Rockefeller, el Fons Monetari Internacional, el Banc Mundial i la Comunitat Europea. Actualment, és sotsdirector general de 'la Caixa', i encapçala el Servei d'Estudis i l'Oficina d'Anàlisi Econòmica, departaments que es dediquen a realitzar estudis d'interès per a la societat i les empreses catalanes i espanyoles, i per al grup Caixa. La feina a 'la Caixa' però, encara li deixa temps per fer de professor d'economia al IESE Business School.

perquè també els estudiants catalans i espanyols que ho desitgin puguin marxar a l'estranger. Des de 'la Caixa', aquesta política de beques ja s'està duent a terme des de fa molt temps, de la mateixa manera que també ho fan altres institucions. I el govern també ho ha fet, ja que personalment vaig ser becari quatre anys als Estats Units, tant amb beques espanyoles com d'allà, però ho ha de continuar tirant endavant.

Pel que fa a la recerca, és cert que l'administració pública i les empreses han de donar més suport als instituts de recerca. El que s'ha de procurar és que la recerca estigui organitzada en funció dels resultats i es premiïn els resultats excel·lents.

'La Caixa' és una gran institució que pot contribuir a la societat catalana en temes de recerca importants per a les persones i les empreses

Un cop va començar la carrera, el va decebre, la seva elecció?

Al contrari, quan vaig estudiar la carrera, els professors d'aquí em van entusiasmar per fer el doctorat als EUA, on vaig aprofundir més en la disciplina i vaig gaudir aprenent tot el que s'ha desenvolupat sobre teoria econòmica als últims anys.

Als Estats Units em vaig endinsar en el món de la recerca. Durant molts anys, des que vaig acabar el doctorat, he estat professor d'economia del IESE i, per tant, la recerca i la docència han estat els punts centrals de la meva activitat fins a la meva incorporació a 'la Caixa'. I ara el departament que dirigeixo aquí té un alt contingut de recerca.

Creu que l'administració, les empreses i les fundacions privades baurien de destinar més diners a la recerca, i així permetre que més estudiants decideixin fer el doctorat?

Personalment crec que cal fer més recerca i, naturalment, s'ha de formar els joves a nivell avançat. El que es necessita és una molt bona política de beques, per incentivar la mobilitat dins d'Espanya, perquè els millors estudiants puguin anar a les millors universitats espanyoles, i

S'ha de donar suport econòmic a grups que siguin competitiu internacionalment, i a les persones que demostrin que poden presentar els seus resultats a les millors conferències internacionals i publicar en les millors revistes de recerca del món. D'aquesta manera es promou l'excel·lència, que és clau en recerca.

Al seu currículum es plasmen moltes àrees d'interès, com unifiquem totes aquestes especialitats de l'economia?

Sóc un microeconomista, és a dir, un economista que examina mercats concrets, però com a professor del IESE, he hagut de seguir també l'economia general, i en concret la macroeconomia. Però pel que fa a la microeconomia, amb el pas del temps, el meu interès ha anat canviant segons les preocupacions de l'economia del moment, tant la catalana, com l'espanyola i la internacional.

Vaig començar fent coses de comerç internacional, integració, economia, economia industrial i economia bancària. Després van venir problemes d'atur, també de política de la competència i finalment d'indústries de xarxa, com les telecomunicacions. I per les responsabilitats que tinc a 'la Caixa' aquesta expe-

Per què va decidir estudiar econòmiques?

Vaig decidir estudiar econòmiques perquè sempre m'havien agradat les matemàtiques, però també estava interessat en els problemes socials, i l'economia és una ciència social que tracta de portar a terme una anàlisi científica utilitzant si és possible la formalització de les matemàtiques.

riència és molt útil, perquè els equips del Servei d'Estudis i l'Oficina d'Anàlisi Econòmica han de treballar en moltes qüestions diferents.

Com a conseller en la Comissió Europea vaig refermar el que ja havia vist des de feia temps. L'economia espanyola s'ha obert moltes vegades al món. Exemples d'aquesta obertura han estat quan Espanya va entrar al mercat comú el 1986, amb el mercat únic el 1992-93, després amb l'euro el 1999 i al 2004 amb l'ampliació de la Unió Europea. Aquests processos provoquen que les empreses s'espavilin i aquelles que ho fan progressin, i això suposa que alguns sectors reculin però en sorgeixen de nous i de més competius.

Cal que la reducció de les emissions de contaminació es porti a terme mitjançant mecanismes que redueixin el cost global de la lluita contra el canvi climàtic

L'obertura econòmica comporta l'aparició de la competència. Aleshores les empreses i les persones ens espavilem. Les empreses han de canviar i, per exemple, en lloc de fer camises hem de procurar fer el disseny de la camisa, perquè d'aquesta manera generarem més valor per a la societat i els empleats.

És com les empreses d'automoció: on es genera més valor afegit per persona, a la cadena de muntatge del vehicle?, a la campanya de màrqueting?, o en el disseny d'un nou motor per un consum de carburant inferior? Gradualment hem de passar a tenir una economia amb llocs de treball amb més valor afegit per a les persones.

Com afectarà el canvi climàtic l'economia i les empreses? Què s'aurà de fer perquè l'impacte sigui inferior?

Crec que l'economia mundial pot reduir les emissions de les substàncies que alteren el clima. I el que s'ha de fer, és que tots els països signin un acord per reduir aquestes emissions. El canvi climàtic pot comportar conseqüències negatives en el futur, però reduir les emissions que el provoquen té un cost econòmic a curt

termini, junt amb uns beneficis futurs. Això significa que el nivell de vida actual no pujarà tan ràpidament, perquè part del que ens gastàrem en altres béns ho haurem d'invertir a reduir emissions. El problema és que posar-se d'acord no és fàcil, perquè tots volem que siguin els altres, els qui gastin els diners. L'ideal seria arribar a un acord internacional per compartir aquesta càrrega i gastar, això sí, el necessari.

Els efectes són força incerts i a llarg termini, però és bo començar a prendre accions ja.

És important, però, que la reducció de les emissions de contaminació es porti a terme mitjançant mecanismes que redueixin el cost global de lluita contra el canvi climàtic.

Creu que Espanya té un dèficit en infraestructures que fa disminuir el creixement econòmic?

A Espanya i a Catalunya s'ha fet molta inversió en infraestructures. Però també és important saber com gastem. I ho hem de fer de manera eficient.

Això ha passat en altres aspectes de l'economia espanyola, perquè gastar molts diners no és suficient. Cal que analitzem com els gastem. Que els utilitzem adequadament.

Els últims anys, França ha crescut per sota de la mitjana europea, amb la recent victòria a les eleccions fran-

L'obertura econòmica suposa l'aparició de la competència i fa que les empreses i les persones ens espavilem

ceses de Nicolas Sarkozy que vol permetre que les empreses deixin que els treballadors allarguin de forma voluntària la seva jornada laboral, i a més, eximir les hores suplementàries de la càrrega de l'impost sobre la renda. Creu que tindrà un efecte en l'economia del conjunt europeu, a part de l'economia francesa?

És positiu que la gent tingui llibertat per decidir si vol treballar més o menys. Aquesta flexibilitat pot ajudar l'economia francesa a anar una mica millor. La llei de 35 hores es va fer pensant que si la gent

no treballava les hores addicionals, aquestes s'aprofitarien per donar feina a una altra persona, però els llocs de treball en un país no són com un pastís que s'hagi de repartir. Per exemple, l'economia espanyola ocupa avui moltes més persones que no pas ho feia fa sis anys, amb una reducció gradual del nombre d'hores treballades per persona.

És lògic que a mesura que un país progressa, la gent decideixi treballar menys i tenir més lleure. Però legislant-ho tens el risc que el país no s'ho pugui permetre, perquè s'ha de seguir generant la renda per poder mantenir el nivell de vida. La llibertat és positiva i, de forma natural, quan augmenti la renda i la productivitat de la societat, ja treballarem menys hores. Tots sabem que els nostres pares i avis treballaven moltes hores més que nosaltres.

Com va rebre l'oportunitat que li va oferir 'la Caixa' de ser director del Servei d'Estudis i de l'Oficina d'Anàlisi Econòmica?

Va ser un repte molt interessant perquè 'la Caixa' és una gran institució catalana i des d'aquí es pot contribuir a la societat en temes de recerca importants per a les persones i les empreses d'aquí, a part de donar un servei a l'entitat analitzant qüestions d'interès pel grup Caixa, i reforçar l'anàlisi que hi ha darrere de les decisions.

Al departament, hi treballen unes vint-i-cinc persones, amb molts economistes que han tornat a Espanya provinents de l'estranger. Són, doncs, persones que contribueixen a la recerca en economia des de Catalunya.

Alba Gregorio
Periodista Strategycomm

Importància de l'acte de la Comissió d'Economia i Sostenibilitat

La conferència "Canvi climàtic, Economia i Economistes" i "Finançament de projectes mediambientals" a càrrec del company Josep Garriga, director de l'Oficina de Canvi Climàtic de la Generalitat de Catalunya, i d'Elena Jordà, cap de projectes mediambientals de la Caixa de Catalunya, respectivament, va ser programada pel supòsit d'iniciar un treball que caldria que rebés la participació de totes les comissions, i que finalitzara en la Jornada dels Economistes d'enguany.

Després de la seva documentada exposició, Josep Garriga ens va suggerir reflexionar sobre:

- a) El canvi climàtic deixa de ser un efecte sense remei per ser un efecte gestionable.
- b) La "societat" –en el sentit més ampli de la paraula i a tot nivell– va prenent consciència de la relació causa efecte entre comportament humà i ritme del canvi climàtic, i tindrem en compte que:
 - L'economia és una ciència social.
 - El col·legi d'economistes un indret de responsabilitat social col·lectiva.

La qüestió és: si el canvi climàtic afecta també l'economista, hauria el Col·legi d'Economistes d'avançar-se en aquest cas i incloure el vector "canvi climàtic" en les activitats pròpies de la institució?

En quines direccions?

Dels elements de reflexió, en surten tres línies:

- a) Accions de suport en pràctiques de sostenibilitat a economistes i despatxos professionals.
- b) Formació específica en les activitats del Col·legi.
- c) Desplegant temes de canvi climàtic a les diferents comissions de treball:

Fiscal: l'estudi de taxes com a element per possibilitar complir en compromisos internacionals.

Empresa: modificació del marc fiscal per afavorir unes fonts d'energia determinades i uns comportaments respectuosos, com també penalitzar les infraccions en aquesta matèria. L'adopció de nous criteris de valoració d'inversions diferents dels emprats habitualment en el món financer. Compensació de costos (GEI) com a criteri de valor d'una inversió.

Creació d'empreses: l'opció de creació d'activitat amb criteris de sostenibilitat i com a compensació de costos d'emissió de GEI.

Comptabilitat: l'entrada de nous conceptes en el marc de la comptabilitat de gestió: costos i ingressos de sostenibilitat i ambientals. La difusió d'informacions, valorades, d'elements considerats externalitats fins ara. (Costos d'emissió de GEI).

La certificació d'informacions de l'activitat de l'empresa en relació al canvi climàtic i, en general, de la sostenibilitat.

Financer: l'aparició d'un element nou, risc d'incompliment d'expectatives socials i normatives de sostenibilitat. Repercussió en costos financers d'aquesta política empresarial. Desplegament de noves fórmules de finançament i nous mercats (per exemple de drets d'emissió) per fer front a aquestes situacions.

Formació: creació de coneixement econòmic, bones pràctiques en gestió econòmica sostenible. Difondre i formar els professionals en aquesta cultura. L'estudi permanent de les implicacions en Economia i Sostenibilitat que sens dubte es produiran de forma continuada, cada vegada més accelerada.

El contingut del document és indicatiu de la importància, la necessitat de conèixer i l'abast de les implicacions del canvi climàtic en la nostra feina.

El document aportat d'inici, amb el títol "El canvi climàtic, l'economia i l'economista", és el realitzat per Josep Garriga, director de l'Oficina del Canvi Climàtic de la Generalitat de Catalunya.

Vegeu-ne el contingut en les pàgines centrals d'aquest Informatiu així com l'índex proposat per redactar el contingut del document.

La segona part de la sessió va anar a càrrec d'Elena Jordà, cap de Finançament de Projectes de la Caixa de Catalunya i membre d'aquesta comissió, que ens va explicar el funcionament de petició i concessió dels projectes mediambientals i per tant de canvi climàtic i la seva evolució.

Des d'aquí agraïm al nou degà Artur Saurí el seu suport a aquesta iniciativa, i a les comissions que hi varen assistir.

El comentari d'aquest informatiu va dirigit a tots aquells que no van poder assistir a l'acte i que els interessi estar-ne al corrent, però sobretot per engrescar-los a participar-hi. Seria bo per al col·legi, els col·legiats i també per a la societat en general poder entregar durant la celebració de la Jornada dels Economistes d'enguany un document tan complet com fos possible i amb la màxima participació de comissions, amb un contingut útil per a tothom. Si voleu més referències podeu connectar amb Marta Roca, Josep M. Salas o Iñaki Gili.

Comissió Executiva d'Economia i Sostenibilitat

Notícies d'interès

- La UE obre la mà en les ajudes per capital risc i medi ambient. (*Cinco días* 2/4).
- Espanya busca en la costa les millors localitzacions per a establir-hi parcs eòlics marins. (*El País* 24/4).
- La indústria de les TICS genera el 2% de les emissions de CO₂, segons Gartner. (*Cinco días* 15/5).
- La UE diu que no hi ha "excusa" per no reduir les emissions després de l'informe Bangkok (IPOC). Ha fixat per al 2015 el límit per reduir. (*El Mundo* 11/5).
- L'IPCC sobre impactes, vulnerabilitat i adaptació al canvi climàtic (grups d'experts) consta de 20 capítols i un resum. (F. Entorno i BCSD 2/4).
- Experts coincideixen en el fet que les empreses tenen un important paper per aturar els efectes del Canvi Climàtic. (*El economista* 26/4).
- Els Estats Units es mostren disposats a reduir els gasos d'efecte hivernacle. (EFE 3/5).

Legislació

El Reial Decret 508/2007 del 20 d'abril sobre les emissions del Reglament E-PRTR, i el nou registre estatal de les emissions i transformacions de contaminants.

Comissió d'Economia i Sostenibilitat

La comissió es posarà en contacte amb els presidents i vicepresidents de totes les comissions, donant detall de la metodologia a seguir en el treball del document, que ha d'estar acabat a primers d'octubre. Tots els interessats, poseu-vos en contacte amb nosaltres.

Marta Roca i Lamolla

Comissió d'Economia i Sostenibilitat

El canvi climàtic, l'economia i l'economista

INTRODUCCIÓ

Document inicial

La Comissió d'Economia i Sostenibilitat, amb el suport de la Junta de Govern del Col·legi d'Economistes de Catalunya, ha iniciat un treball per determinar com afecta el canvi climàtic l'economia i els economistes, en el qual demanen la col·laboració de totes les comissions de treball i dels col·legiats que estiguin interessats en el tema.

Reproduïm a continuació el document inicial elaborat pel col·legiat Josep Garriga, director de l'Oficina de Canvi Climàtic de la Generalitat de Catalunya, que va ser presentat el passat 8 de maig, com també l'índex, proposat per la Comissió, del contingut del document final.

1. L'evidència del canvi climàtic i el consens de les organitzacions mundials

En detectar el problema del canvi climàtic mundial, l'Organització Meteorològica Mundial (OMM) i el Programa de les Nacions Unides pel Medi Ambient (PNUMA) van crear el Grup Intergovernamental d'Experts sobre el Canvi Climàtic (IPCC) el 1988. Es tracta d'un grup obert a tots els membres de les Nacions Unides i de l'OMM.

La funció de l'IPCC consisteix a analitzar, de manera exhaustiva, objectiva, oberta i transparent, la informació científica, tècnica i socioeconòmica rellevant per entendre els elements científics del risc que suposa el canvi climàtic provocat per les activitats humanes, les seves possibles repercussions i les possibilitats d'adaptació i atenuació.

Actualment, l'IPCC està en procés d'elaboració del quart informe d'avaluació de l'estat del canvi climàtic. Amb data de 30 d'abril de 2007 ja s'han presentat els avenços del grup de treball d'aspectes científics del sistema climàtic, com també del grup de treball d'impacte, adaptació i vulnerabilitat del canvi climàtic.

Les aportacions del grup de treball van en la línia d'aportar més certesa i evidència que el canvi climàtic és real i que l'home és responsable de la seva acceleració.

Per tant, sembla que si el canvi climàtic és cert o no, i si l'home hi col·labora, és un debat que cada vegada té menys sentit, com a mínim en el marc del consens dels organismes mundials, en els quals participen tots els països.

Segons aquests informes de Nacions Unides, l'impacte del canvi climàtic a la Mediterrània significarà, amb un nivell de certesa de molt probablement (més del 90%), un increment de les onades de calor i una disminució de la disponibilitat d'aigua. Els efectes d'això seran un risc més elevat per a la salut, una reducció de la generació hidroelèctrica, una disminució de la producció agrícola i un increment dels incendis forestals.

Cal destacar que, en funció de la concentració de gasos amb efecte hivernacle a l'atmosfera, el canvi climàtic que s'esdevindrà, i en conseqüència els impactes, seran majors o menors. Per tant, les polítiques de mitigació, entenent que les conformen totes les accions que condueixen a disminuir les nostres emissions de gasos amb efecte hivernacle, responsables del canvi climàtic, ja sigui augmentant l'eficiència i l'estalvi energètic, substituint els combustibles fòssils o racionalitzant l'ús del transport, entre altres mesures, són prioritàries i precedeixen les polítiques d'adaptació, que responen a totes aquelles actuacions necessàries per disminuir els efectes del canvi climàtic, com ara episodis meteorològics extrems, pèrdues d'ecosistemes o desertització.

2. Canvi climàtic i...

Si l'ésser humà no és capaç d'evitar el canvi climàtic haurà d'enfrontar-se a una sèrie de canvis en la seva vida quotidiana. En aquest document només apuntem els possibles efectes en l'economia, l'empresa i, en conseqüència, en la professió de l'economista.

2.1 Canvi climàtic i... canvi en l'economia

És evident que el canvi climàtic tindrà efectes importants en l'economia, ja que el seu impacte sobre la disponibilitat d'aigua, la producció agrícola, el turisme de mar i de muntanya, la salut humana, la biodiversitat, o el nivell del mar i la inundació de zones terrestres, entre d'altres, tindran conseqüències en el nostre desenvolupament i equilibri econòmic. El 30 d'octubre de 2006 el Govern britànic va presentar l'informe Stern. Per primera vegada es va calcular el cost econòmic que pot tenir el canvi climàtic. En funció de l'escenari climàtic en què ens situem pot presentar un impacte econòmic anual en el PIB mundial del 5%, i podria arribar fins al 20%. En canvi, els costos associats a reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle per evitar els pitjors impactes de canvi climàtic es valoren al voltant d'un 1% anual del PIB.

L'informe conclou que cal actuar durant els vinents 10 o 20 anys. Si no es fa així, durant la segona part d'aquest segle les alteracions en la nostra activitat econòmica i social poden ser similars a les de grans guerres i a la depressió econòmica del principi del segle XX, i serà difícil o impossible invertir aquests canvis.

2.2 Canvi climàtic i... canvi en l'empresa

Aquest nou escenari climàtic amb els impactes descrits en l'economia faran modificar l'entorn per a les empreses, que s'hauran d'adaptar a una nova realitat que a més serà canviant. Del nou entorn, se'n derivaran oportunitats i restriccions per a les empreses i, com sempre, les que sàpiguin avançar-se i adaptar-se als canvis reforçaran la competitivitat i les que no quedaran fora de les regles del mercat.

Es dibuixa un escenari futur en què es descarbonitza l'economia, dit en altres paraules els nostres sistemes energètics ja no poden ser intensius en carboni, com s'ha esdevingut fins ara, i caldrà anar virant cap a altres sistemes alternatius.

En aquest sentit, és remarcable que la Comissió Europea hagi fet públic el que ja s'anomena "l'Estratègia del 20". Aquesta estratègia aposta pel fet que Europa unilateralment, és a dir hi hagi o no un acord internacional per a la lluita contra el canvi climàtic, l'any 2020 haurà reduït les seves emissions de gasos amb efecte hivernacle el 20%, haurà millorat l'eficiència energètica el 20% i que el 20% de l'energia serà renovable.

Per tant, en el futur es veurà com es materialitzen aquestes fites polítiques, però el que ja és clar és que la utilització de combustibles intensius en carboni serà desincentivada per l'economia, ja sigui a través dels instruments de mercat, d'alguna taxa o de manera complementada. Les empreses que no s'adaptin a aquest nou escenari tindran en el canvi climàtic un nou element de cost. S'incorpora un nou criteri d'avaluació de viabilitat dels projectes empresarials.

Per contra, apareixen nous jaciments de negoci, i en aquests veiem les energies renovables com l'eòlica, la solar, la biomassa o els biocombustibles, entre moltes altres, amb un paper protagonista.

Però a la vegada es demanarà una sèrie de nous serveis a les empreses que, com a conjunt, tindran un pes econòmic. Entre aquests serveis cal destacar: tot el que fa referència a l'eficiència energètica, com ara el disseny de nous equipaments o auditories energètiques. El funcionament del mercat de compra i venda de drets d'emissió, amb els serveis que es requereixen de monitorització i verificació de les emissions, plataformes de compra i venda de drets d'emissió o *brokers*. La consultoria sobre canvi climàtic amb el desenvolupament de plans de reducció d'emissions per al sector privat i per al sector públic. L'educació, la formació i la sensibilització també generaran nous serveis que caldrà cobrir. Com es veu, el nou escenari que genera el canvi climàtic afectarà directament una sèrie d'activitats, però igualment n'hi ha moltes altres que hauran incorporat els criteris del canvi climàtic a les seves actuacions; això es fa evident en el cas del sector financer, com les companyies d'assegurances o els bancs, ja que l'augment de possibilitats de patir episodis meteorològics extrems pels seus assegurats o clients els afectarà molt sensiblement la planificació.

2.3 Canvi climàtic i... canvi per als economistes

Tant pel canvi en el sistema econòmic com pel canvi que implicarà directament o indirectament moltes empreses, els economistes hauran d'adaptar-s'hi en l'exercici de la seva professió.

El canvi climàtic és un nou factor que cal gestionar, i els economistes seran uns dels gestors d'aquests canvis. Tant a nivell macroeconòmic com a nivell microeconòmic els economistes hauran de valorar els impactes del canvi climàtic.

Alguns d'ells treballaran directament en aspectes relacionats amb el canvi climàtic, en concret en totes aquelles noves activitats o serveis que es generaran.

D'altres hauran d'incorporar el canvi climàtic i les implicacions econòmiques a les seves activitats habituals, com per exemple a l'elaboració dels comptes anuals, l'elaboració de les memòries de sostenibilitat, les auditories, la valoració de les empreses, els sistemes de gestió ambiental i la gestió de la responsabilitat social corporativa entre d'altres.

Josep Garriga, director de l'Oficina de Canvi Climàtic de la Generalitat de Catalunya

Índex a considerar dels continguts del document:

1. El canvi climàtic existeix.

- 1.1 Amb independència de procedència - causalitat.
- 1.2 Amb independència de ritme.
- 1.3 Els impactes hi són de forma ineludible.

2. Impactes en:

- 2.1 L'Economia.
 - 2.1.1 Actuacions de l'Administració com agent econòmic.
 - 2.1.2 L'Administració com agent regulador: plans d'assignació, normatives fiscals...
 - 2.1.3 Impactes en pressuposts de l'estat.
 - 2.1.4 Altres.
- 2.2 L'empresa.
 - 2.2.1 "Nou element de cost".
 - 2.2.2 Noves oportunitats de negoci.
 - 2.2.3 Nous criteris de viabilitat de projectes, reduir costos de drets GEI.
 - 2.2.4 Nous objectius. Noves necessitats futures.

2.3 Els professionals economistes.

- Un nou factor a gestionar: impactes del Canvi Climàtic.
 - Estudi de viabilitat.
 - Avaluació del canvi climàtic.
 - Gestió del coneixement del canvi climàtic.
 - La responsabilitat social empresarial i el canvi climàtic.
 - Formació amb canvi climàtic.
 - Informació emesa per l'empresa.
 - Verificació de dades.
 - Nou risc i gestió del risc.
 - Nous elements a valorar.
 - Cost de no actuar.
 - Incorporació d'informació a les memòries de comptes anuals.

3. Altres consideracions que les comissions creguin oportú de tractar

Comissió d'Economia i Sostenibilitat

Más de 10 años trabajando por y para los despachos profesionales

Jordi Amado

& CONSULTORES ASOCIADOS

Nuestra misión es contribuir a que los despachos profesionales alcancen los siguientes objetivos:

- Ofrecer servicio excelentes y de calidad.
- Alcanzar la máxima satisfacción de los clientes y de su equipo humano.
- Obtener la máxima rentabilidad.

www.jordiamado.com

Le invitamos a que nos conozca y que entre en nuestra web www.jordiamado.com, donde podrá visionar y escuchar la conferencia **“Ayer y hoy de los despachos profesionales”** impartida por Don Emilio Cuatrecasas.

SOMOS EXPERTOS en despachos profesionales

Nuestras áreas de actividad:

- Marketing y Comunicación
- Organización
- RRHH
- Formación
- Fusiones y Adquisiciones

MADRID

c/Piqueras 7 Local
28230 Las Rozas

BARCELONA

c/Trafalgar, 70, 1ª planta
08010 Barcelona

Teléfono: 902 104 938

Fax: 93 319 21 19

Email: consultoria@jordiamado.com

Nos avala la confianza
de prestar servicios
a más de 700 despachos.

Nota del Departament Tècnic del Registre d'Economistes Auditors

economistas
REA
Registro de
Economistas
Auditores

Us reproduïm en aquest informatiu la nota del departament tècnic del Registre d'Economistes Auditors (REA) en relació a la modificació de l'article 200.9

del text refós de la Llei de Societats Anònimes.

El Texto Refundido de la Ley de Sociedades Anónimas, en su artículo 200.9 se ha modificado por la Ley Orgánica 3/2007 de 22 de marzo de 2007 para la igualdad efectiva de mujeres y hombres.

Esta modificación afecta a la presentación de las cuentas anuales.

La disposición adicional vigésima sexta de esta Ley Orgánica 3/2007 redacta la modificación en los siguientes términos:

«El número medio de personas empleadas en el curso del ejercicio, expresado por categorías, así como los gastos de personal que se refieran al ejercicio, distribuidos como prevé el artículo 189, apartado A.3, cuando no estén así consignados en la cuenta de pérdidas y ganancias.

La distribución por sexos al término del ejercicio del personal de la sociedad, desglosado en un número suficiente de categorías y niveles, entre los que figurarán el de altos directivos y el de consejeros.»

La Ley Orgánica entra en vigor el 24 de marzo de 2007. En nuestra página web se encuentra su texto completo:

(http://www.rea.es/gestor/personal/upload/archivos_secciones/privado/A12611-12645union.pdf)

La Ley no aclara si la entrada en vigor afecta se refiere a la fecha de cierre de las cuentas anuales o a la fecha de su formulación, con lo que caben las dos posibles interpretaciones para aquellas cuentas anuales cuya fecha de cierre sea anterior a la entrada en vigor de la Ley.

La modificación del TRLSA afecta a su Capítulo VII. El artículo 84 de la Ley 2/1995 de Sociedades de Responsabilidad Limitada de 23 de marzo establece:

«En todo lo no previsto en esta Ley, será de aplicación a las sociedades de responsabilidad limitada lo establecido en el Capítulo VII de la Ley de Sociedades Anónimas.»

Por ello, es vinculante a las Sociedades Anónimas y Sociedades de Responsabilidad Limitada.

Manual de polítiques i procediments de control de qualitat

Una firma d'auditoria ha de disposar d'un manual intern de polítiques i procediments de control de qualitat, que ha de ser conegut i, per descomptat, posat en pràctica per tot el personal que hi treballa. El contingut d'aquest manual varia considerablement en funció de si ens cenyim únicament a les normes tècniques espanyoles, o bé si la firma d'auditoria té encàrrecs que es regeixen per les Normes Internacionals d'Auditoria (emeses per la IFAC). En aquest cas, el manual s'haurà d'ampliar basant-se en el que s'ha recollit al codi d'ètica de la

IFAC (versió de juny del 2005) i la Norma ISQC1 (International Standard on Quality Control 1) de la IFAC (The International Federation of Accountants).

La qualitat professional del nostre treball és la base del nostre present i futur com a firma. Cal tenir en compte que no sols la qualitat del treball vers el client és important, sinó el nivell de conducta professional en el sentit més ampli de la paraula. Avui en dia una firma professional reconeix que hi ha altres parts interessades en l'activitat professional d'una firma de serveis financers, des de les autoritats fiscals i el govern fins als inversors, els bancs i la societat en general.

No obstant això, unes polítiques i uns procediments en si no asseguraran l'ètica professional i la qualitat del treball que realitzem. Perquè realment s'implanti un sistema de control que funcioni bé, és essencial que es creï, conreï i desenvolupi una cultura de professionalitat i de qualitat. Sense aquesta cultura, l'aplicació de les polítiques i els procediments que es descriguin en el manual no serviran per aconseguir les metes esperades i desitjades.

Cal que aquesta cultura de professionalitat i qualitat sigui compartida per tota la plantilla de la firma, des dels socis fins a l'"assistent" acabat de contractar.

Un manual de qualitat ha de contenir una part que desenvolupi el tema de l'ètica professional, és a dir les obligacions d'una firma professional i dels professionals que hi treballen, i una altra part que descriu els detalls del sistema de control de qualitat organitzat en la firma.

Una proposta d'índex del manual podria ser la següent:

- A. INTRODUCCIÓ AL MANUAL. PRESENTACIÓ DE LA FIRMA O ORGANITZACIÓ
- B. ÈTICA PROFESSIONAL
- C. OBJECTIUS DEL CONTROL DE QUALITAT
- D. POLÍTQUES D'INDEPENDÈNCIA - Exigència d'independència dels auditors, serveis que poden posar en conflicte la independència, rotacions...
- E. ACCEPTACIÓ I CONTINUÏTAT DE CLIENTS
- F. RECURSOS HUMANS - Contractació, avaluació del rendiment i seguiment, tutories, pla de formació i desenvolupament professional, política de promoció professional, remuneracions fixes i variables...
- G. ASSIGNACIÓ D'EQUIPS DE TREBALL - Assignació del soci responsable i del segon soci, supervisió de l'equip, repartiment de responsabilitats...
- H. REALITZACIÓ DE L'ENCÀRREC - Normes generals, encàrrecs referits, perícies, reporting, gestió de clients transnacionals...
- I. CONSULTES TÈCNIQUES - Tipus de consultes i procediments que s'ha de seguir, conservació d'evidència i documentació tècnica...
- J. DIFERÈNCIES D'OPINIÓ
- K. ACTUACIONS DEL SEGON SOCI D'UN ENCÀRREC
- L. SEGUIMENT - CONTROL DE QUALITAT INTERN - Comitè de control, responsabilitats, funcions i procediments...

Encara que la relació pretén recollir els apartats principals del manual, no deixa de ser orientativa, per la qual cosa es recomana l'estudi de la normativa esmentada per a la correcta i completa redacció d'un manual.

Agustí Saubi Roca
Horwath Auditors

La Reforma comptable: situació i perspectives

En aquests moments, al començament del mes de maig, disposem de dos documents fonamentals, tots dos en esborrany, sobre la reforma comptable:

- Projecte de Llei de Reforma Mercantil remès al Senat, publicat pel Diari Oficial de les Corts el 30 de març, que incorpora les modificacions al projecte anterior introduïdes al seu pas per la Cambra Baixa.
- Primer esborrany del PGC ("NPGC"), de 19 de febrer.

Es poden constatar ja uns aspectes que han anat prenent forma, mentre subsisteixen dubtes –de vegades, importants– en d'altres.

BASES REFERMADES

En el seu pas pel Congrés i en el text del NPGC s'ha confirmat l'arrelament de la Reforma en les NIIF:

- Estats financers NIIF.
- Definicions dels elements bàsics –actiu, passiu, ingrés, despesa, patrimoni net– d'acord amb el marc conceptual de les NIIF.
- Els criteris de registre i valoració del NPGC són, en la gran majoria dels casos, criteris NIIF, amb una particularitat: allà on les NIIF permeten més d'una opció, el NPGC en permet només una, sovint la més propera a la normativa actual.
- El NPGC incorpora íntegrament la nomenclatura NIIF, i això està suposant una posada al dia profunda del nostre llenguatge comptable.

ON HI HA MÉS DUBTES

Les dues qüestions fonamentals en el procés de reforma són:

- Té prou qualitat tècnica? És prou rigorosa?
- És adequada per a l'usuari mitjà a qui va adreçada?

No sembla massa difícil respondre a la primera qüestió: el NPGC està ben redactat en general, té una consistència interna sòlida, i la nomenclatura nova s'aplica amb prou rigor.

En canvi, la segona qüestió suscita dubtes importants. L'adaptació de les NIIF via format PGC ha consistit essencialment en un exercici de laboratori, sense massa consideració envers els usuaris, que, recordem-ho, en la seva gran majoria són pimes.

Una explicació d'aquest procés té a veure amb una determinada filosofia comptable espanyola, que sovint considera la comptabilitat com una branca del dret, i, per tant, creu que la seva concreció en normes ha de seguir un procés lògic deductiu. Però també té a veure amb un procés d'elaboració de les normes per una via purament administrativa: jerarquitzat i burocratitzat.

El Congrés de Diputats devia entendre que la reforma no és prou adequada al seu públic objectiu quan, sorprenentment, va introduir una modificació al Projecte de Llei presentat pel Govern pel qual l'insta que faci una *adaptació del NPGC a les Pimes*.

L'encàrrec del Congrés al Govern és massa genèric: no indica què s'entén per pime ni facilita guies sobre l'abast del procés simplificador, excepte quan diu que aquest podrà referir-se no solament a les normes de presentació, sinó també a les de registre i valoració.

D'altra banda, s'han mantingut en el projecte revisat els paràmetres per a la preparació de comptes abreujats, els quals, recordem-ho, han suposat tradicionalment una simplificació només en les normes de presentació.

L'esmena també fa referència a la necessitat de simplificar encara més les normes per a les empreses de *dimensió molt reduïda* (entenem que serien les successores d'aquelles que actualment poden portar una comptabilitat simplificada). Tot apunta, doncs, que les pimes a les quals es refereix el projecte revisat constitueixen un col·lectiu encaixat entre les companyies que poden presentar comptes abreujats i les que podran presentar-los simplificats.

No creiem que dins la realitat empresarial espanyola hi hagi espai per a tanta segmentació: estem segurs que el plantejament se simplificarà al seu pas pel Senat.

Independentment de com quedi al final l'estructura normativa, quedarà un dubte important: hi haurà mecanismes adequats per a una posada al dia continuada de la normativa, a fi de no deixar de petja les NIIF, que –recordem-ho– estan en evolució constant? Si no canvia el sistema de formulació de normes, tot obrint-lo de debò a la participació del sector privat –professional i universitari– difícilment s'aconseguirà la dinàmica necessària.

ALTRES QÜESTIONS PENDENTS

La primera fa referència a la preparació de comptes consolidats pels grups de coordinació. Aquests ja es prefiguraven en la Llei 62/2003, i adquirien un gran protagonisme en el primer projecte de reforma. El Congrés va esmenar el text, suprimint-ne l'obligació de consolidar, i establint en canvi l'obligació de donar informació agregada a la memòria de l'entitat amb més volum. Dins les esmenes que es proposen al Senat, hi ha la d'abolir també l'obligació de donar informació a la memòria, entre altres raons, perquè les NIIF tampoc no la requereixen.

Es continua insistint que la reforma comptable ha de ser fiscalment neutre, objectiu que, literalment, és impossible d'aconseguir.

Podem interpretar que es vol dir que els efectes fiscals de la reforma han de ser mínims. Hi ha grups parlamentaris que estan sol·licitant una modificació de les normes fiscals per la qual es pogués amortitzar fiscalment el fons de comerç, encara que comptablement no s'amortitzi.

Finalment hi ha algunes qüestions referents al règim transitori:

- Tots els estaments oficials continuen parlant de l'1/1/2008 com a data d'entrada en vigor de la nova normativa. Potser no és tan clar si entraran en vigor totes les diferents formulacions del NPGC, incloent-hi la versió per a pimes i la versió per a grups, de la qual de moment no sabem res. Pensem que no tindria sentit que no entressin totes en vigor en la mateixa data.
- NPGC sectorials: la seva formulació requerirà un llarg procés. Mentrestant, les empreses afectades hauran de seguir una normativa doble: el NPGC com a referent bàsic, i el PGC sectorial anterior com a normativa complementària.

Anselm Constans

Grup de Treball sobre NPGC - CEC/ACCID

REVALORITZEM PROFESSIONALS

El camp de la direcció comptable i l'auditoria ha experimentat en els darrers anys un creixement important, tant per la implantació de les NIC com per la gran quantitat de canvis en el món empresarial.

Els programes de postgraus d'Auditoria i de Direcció Comptable i Auditoria s'adrecen als professionals interessats a actualitzar o aprofundir els seus coneixements.

AUDITORIA

Programa de postgrau

Edició presencial, semipresencial i *on line*

Accès al ROAC

DIRECCIÓ COMPTABLE I AUDITORIA

Programa de postgrau

Edició presencial, semipresencial i *on line*

Accès al ROAC

Direcció acadèmica:

Oriol Amat

T'informem

info@idec.upf.edu

www.idec.upf.edu

Informació acadèmica: 93 542 18 50

Informació general: 93 542 18 00

Balmes, 132

08008 Barcelona

mruiz@coleccionomistes.com

www.coleconomistes.com

Tel. 93 416 16 04

ext: 314

Diagonal, 512 pral.

08006 Barcelona

El concurs: solució per a empreses en crisi

La nova Llei Concursal té com a objectiu canviar la insolvència de les empreses. En aquest sentit, ha substituït les antigues suspensions de pagaments i fallides. En el nou escenari apareix el concurs de creditors per donar resposta a les empreses en crisi.

En l'exposició de motius es fa palès un dels objectius principals: la continuïtat de les empreses en un model d'actuació que els permeti la reestructuració i la viabilitat. Quan no se superin aquestes premisses es procedirà a la seva liquidació.

EL DEUTOR: L'EMPRESARI

Els empresaris han de sol·licitar el concurs quan detectin la situació d'insolvència. Amb tot, l'empresariat no té un coneixement clar de la Llei.

El concurs de creditor s'inicia a petició de part amb un procés judicial en els jutjats mercantils. En la majoria dels casos es fa per part dels empresaris. També n'estan legitimats, per exemple, qualsevol dels creditors. En un cas o en un altre, les circumstàncies són ben diferents. En el primer, el concurs voluntari, l'empresari manté en la majoria dels casos les facultats d'administració de l'empresa. En l'altre cas, el concurs necessari, s'acaba amb la privació de l'administració del patrimoni empresarial, gestionat en substitució per l'administració concursal.

Així, s'obliga l'empresari a una forma d'actuar diligent. D'aquesta manera, l'empresa haurà de presentar la situació concursal quan prevegi la insolvència, o bé quan sigui sobrevinguda després de dos mesos. En ambdós casos, l'empresari aconseguirà la protecció legal davant de tercers.

NOVA CULTURA CONCURSAL

Tot això obliga a una nova cultura empresarial. En les empreses que no disposin de la necessària liquiditat és aconsellable instar voluntàriament el concurs abans d'esgotar tots els actius.

L'esperit inicial era mantenir les empreses sense arribar al seu tancament i no perjudicar en darrera instància treballadors i creditors. Lamentablement, l'empresari no té un bon coneixement de la nova normativa o, si el té, espera fins al darrer moment amb el convenciment que se'n sortirà. Avui es pot afirmar, doncs, que la gran majoria de concursos presenten caràcter de liquidació com a conseqüència "d'una mort anunciada".

Igualment, l'empresariat continua amb la por del "què diran les altres empreses i els competidors". En aquest sentit, no és conscient que una empresa sanejada serà molt més competitiva que no pas una empresa desnonada.

A més, l'empresa no sap o no vol saber què li poden suposar les potencials responsabilitats esdevingudes. Cal dir que s'endureixen les obligacions empresarials amb l'objecte d'anar a concurs. Així, de procedir correctament o no fer-ho, el concurs pot acabar essent qualificat de fortuït o culpable. En aquest darrer cas, hi poden haver importants responsabilitats per als administradors i els gerents en situació concursal, i serà possible, si convé, repercutir en els seus propis patrimonis a més de les responsabilitats civils i penals.

Pensem una vegada més que el desconeixement provoca por pel que fa als drets i les obligacions en una situació concursal. I que això es fa extensiu a tots els agents que actuen en el concurs, com poden ser administracions públiques, entitats financeres, treballadors i en darrer termini els creditors.

Possiblement, l'empresariat encara no ha sabut entrar en aquest nou model de funcionament, tenint en compte que una empresa en crisi, amb previsió de futur i gestionada per experts, té una possible viabilitat futura.

ELS EXPERTS: L'ADMINISTRACIÓ CONCURSAL

El jutge nomena l'administració concursal, integrada per un economista, un advocat i un creditor. El nombre serà d'un, en un procediment simplificat, i de tres, en un d'ordinari.

L'únic requisit que estableix la Llei en l'administració concursal és una experiència professional d'almenys cinc anys d'exercici efectiu.

Lamentablement, si bé la Llei ha estat estricta en l'enduriment de la responsabilitat civil de l'administració concursal, no es pot dir el mateix en referir-nos a la seva preparació. En aquest sentit, es pot dir que molts ho volen ser però pocs es troben prou preparats.

Recordem que abans es parlava d'experts. Així, cal dir que l'administració concursal amb coneixements econòmics ha d'adquirir-ne de legals i a l'inrevés. Amb això es vol transmetre la important preparació que ha d'assolir el col·lectiu d'administradors concursals. No n'hi ha prou a ser professional. Aquesta nova professió requereix la formació d'experts en la gestió d'empreses en crisi, i obliga a crear un cos d'elit amb una important formació juridicoeconòmica per a la gestió concursal amb la necessària implicació i el compromís dels col·legis professionals per aconseguir aquesta fita.

EL RESULTAT DE TOT PLEGAT

Els creditors en general poden arribar a esperar un any per a executar les garanties lligades a aquest crèdit. Un cop més cal lamentar que són pocs els concursos que aconseguixen l'objectiu temporal que imposa la Llei.

Si bé l'esperit és perseguir l'agilitat de tot el procediment, cal dir que el procés concursal de vegades es converteix en un aparell poc àgil. Possiblement, una de les raons és encara el desconeixement que se'n té. A més, aquest procediment pateix d'antigues rèmores i vicis del passat, i està imbuït de lluites per part dels agents que hi participen volent aconseguir els seus propis objectius personals.

Tot i així, convé donar un vot de confiança. Cal fer aportacions per a la nova etapa en el sentit d'inculcar a l'empresariat en crisi que faci un bon ús d'aquesta nova formulació, i que aprofiti els guanys de quitació i/o espera en el cas de conveni de creditors. Això si és que es confia que l'empresa pot arribar a tenir una viabilitat econòmica futura.

Àngel Miró Martí
Administrador Concursal

Implantacions internacionals a les 15 principals regions europees¹

L'anàlisi es fonamenta en l'explotació de la base de dades *European Investment Monitor* d'Ernst & Young, que compabilitza anuncis d'implantacions i extensions d'activitat a Europa des de l'any 1997. Disposa de més de 24.500 projectes identificats a partir de l'examen continuat d'unes 9.000 publicacions. El treball es focalitza en les 15 regions que més sovint es disputen la localització d'inversions internacionals, com per exemple el Gran Londres, l'Ile-de-France, Catalunya, Brussel·les, Llombardia o Ginebra.

L'any 2006, aquestes 15 àrees van concentrar 989 implantacions internacionals, un 21,8% més que l'exercici anterior. Al Gran Londres va correspondre el 25,3% del total, seguit de l'Ile-de-France (19,4%) i, a distància, Madrid, Catalunya i Estocolm (amb uns 7,6%, 7,5% i 6,2%, respectivament). El major creixement registrat en el nombre d'implantacions durant el 2006 va tenir lloc a Nord-Renània Westfàlia, que triplicà el nombre de projectes, seguit de Llombardia, Berlín i Madrid. Si es té en compte el període 2002-2006, amb 3.383 implantacions identificades, s'observa que el rànquing es troba encapçalat pel Gran Londres i l'Ile-de-France (24,1% i 18,7% del total, respectivament), i Catalunya se situa en tercer lloc, amb el 9,8%.

El Gran Londres concentrà el 2006 una part destacada de les implantacions de caràcter terciari (seus socials, centres de R+D...), amb 240 registres, seguit de l'Ile-de-France i Madrid (164 i 65, respectivament). Per la seva part, Catalunya encapçalà les implantacions industrials (unitats de producció i plataformes logístiques), amb 30 projectes, per davant de l'Ile-de-France i de Moscou (28 i 13, respectivament). Cal dir que en el període 2002-2006 les implantacions terciàries van estar liderades, també, pel Gran Londres i l'Ile-de-France, seguides d'Estocolm, mentre que les industrials ho foren per les mateixes regions que el 2006.

Sectorialment, el 2006 la branca de serveis a les empreses va ser la que abraçà el major nombre de projectes (22% del total), seguida de serveis informàtics (21%) i de serveis financers (10%). Destacà el fort creixement experimentat per les implantacions en el cas dels serveis a les empreses, com també dels serveis financers.

Els Estats Units van ser el principal país d'origen dels projectes d'implantació el 2006, amb un 36% del global, cosa que ha estat una constant els darrers anys. A certa distància, segueix la Gran Bretanya (14%) i, posteriorment, el Japó i Alemanya (9% i 8%, respectivament). Cal destacar que entre els primers països inversors figuren l'Índia i la Xina. El primer ocupava la posició sisena l'any 2006 i el segon el lloc novè. En ambdós casos s'observen creixements importants en el nombre d'implantacions registrades darrerament.

Les implantacions amb funcions estratègiques² van patir el 2006 un descens d'un 5,8% respecte del 2005 (210 davant de 223). Aquestes implantacions representaren el 21% del total dels projectes en comparació amb el 27% del 2005. El Gran Londres va encapçalcar el rànquing regional, amb una tercera part del global, seguit de l'Ile-de-France i Catalunya,

amb el 12% cadascuna. Darrere es van situar Madrid i Dublín, que concentraren el 7% cadascuna. Els Estats Units van ser l'origen de les implantacions amb funcions estratègiques identificades el 2006, amb el 46% del total, seguida, a molta distància, del Japó, Alemanya i el Canadà. A continuació destacaren la Xina i l'Índia.

Cal remarcar que els serveis informàtics van tenir un pes específic elevat en les funcions estratègiques, com també els serveis a les empreses. El primer sector concentrà el 29% de les implantacions i el segon el 19%. La resta tingueren una rellevància escassa (química, electrònica, serveis financers...).

Segons el tipus de funció estratègica, es pot apuntar que la localització dels quarters generals va estar encapçalada l'any 2006 pel Gran Londres i l'Ile-de-France. La ubicació de centres serveis fou liderada per Budapest i Catalunya. I, finalment, els centres de R+D es van situar, principalment, a Catalunya, Madrid, el Gran Londres i Dublín.

Nombre d'implantacions internacionals totals i estratègiques en les 15 principals regions europees l'any 2006

Rang	Regió	Nombre total d'implantacions	Nombre total d'implantacions estratègiques
1	Gran Londres	250	69
2	Ile-de-France	192	26
3	Madrid	75	14
4	Catalunya	74	25
5	Estocolm	61	7
6	Hesse	51	6
7	Dublín	38	14
8	Budapest	38	11
9	Nord-Hollande	37	10
10	Moscou	37	2
11	Llombardia	33	5
12	Brussel·les	33	4
13	Nord-Renània Westfàlia	28	5
14	Berlín	21	6
15	Ginebra	21	6
TOTAL		989	210

Font: European Investment Monitor. Ernst & Young.

Àngel Hermosilla

Economista, responsable de la Secretaria Econòmica del CEC

¹ El terme implantació internacional correspon a les implantacions directes o a l'extensió d'activitats, ja siguin operacionals (unitats industrials, plataformes logístiques...) o bé estratègiques (quarters generals, seus socials, centres de R+D, centres de serveis a clients i back-offices administratius i financers).

² El concepte de funció estratègica comprèn els quarters generals o seus socials, els centres de R+D, i els centres de serveis a clients interns i externs. Aquestes contribueixen de manera decisiva a la creació de valor, a l'atractivitat i al futur d'una regió.

Llei de societats professionals

El nostre Col·legi defensa la postura que la Llei de societats professionals és una oportunitat que tenim els professionals per diferenciar-nos d'altres col·lectius menys qualificats.

L'assessoria jurídica, conjuntament amb el Col·legi, està estudiant la millor manera d'oferir-vos un assessorament específic per a l'adaptació a la nova llei.

La Llei de societats professionals¹ inclou els 18 articles amb més conseqüències dels darrers temps, tant per als economistes com el mateix Col·legi d'Economistes.

Per aquest motiu, la llei de societats professionals ja va ser tractada de manera general al darrer *Informatiu de l'Economista* núm. 114, amb objecte d'informar sobre la publicació de la llei i oferir una primera anàlisi del seu abast i contingut.

El present article, preparat per encàrrec de la Junta de Govern, valora diversos aspectes que han estat motiu de debat en les sessions informatives realitzades, i per tant, es tracta de les línies d'actuació proposades pel Col·legi d'Economistes en aquesta matèria.

Concretament, els punts que exposarem són tres:

- Calendari d'actuacions i creació de registres.
- Objecte de les societats professionals d'economistes.
- Règim sancionador.

D'acord amb l'anterior, el present article es redacta amb la prudència de saber que una part important dels dubtes quedaran resolts amb la publicació del reglament que desenvolupi la llei.

1. CALENDARI D'ACTUACIONS I CREACIÓ DE REGISTRES

L'adaptació a la llei requereix la coordinació de les societats de professionals, col·legis professionals i Registre Mercantil. Per aquest motiu cal tenir molt present el calendari.

Terminis relatius al Registre Mercantil: Les societats de professionals hauran d'adaptar-se registradament a la llei abans del 15 de juny de 2008.

Si, arribat el 15 de juny, no s'han adaptat, se'n tancarà el full registral, de manera que únicament podran inscriure determinats actes relatius a l'administració de l'empresa i la seva adaptació a aquesta llei. Aquesta situació es mantindrà durant sis mesos (fins el 15 de desembre de 2008).

Si pel 15 de desembre de 2008 no s'ha adaptat, la societat quedarà dissolta de ple dret. La cancel·lació dels assentaments pel registrador es farà d'ofici.

Terminis relatius al Col·legi d'Economistes: El Col·legi d'Economistes es troba obligat a constituir el Registre de Societats Professionals abans del proper dia 15 de juny de 2008. Les societats existents hauran d'adaptar-se en el termini d'un any des de l'entrada en vigor de la llei.

Com és sabut, el Col·legi d'Economistes de Catalunya ja compta amb un registre de societats d'adscripció voluntària amb la mateixa denominació "Registre de Societats professionals del Col·legi d'Economistes de Catalunya" constituït l'any 1991.

L'entrada en vigor de la llei obliga a modificar la situació actual, creant un nou registre (Registre de Societats Professionals del Col·legi d'Economistes de Catalunya) que s'adapti a la llei i canviant la denominació al registre voluntari existent, que serà "Societats Adscrites al Col·legi d'Economistes de Catalunya", el qual tindrà un temps d'existència limitat.

Les 250 societats que formen part del registre voluntari actual seran informades individualment del passos a seguir, en funció de si la seva societat s'ajusta -o no- a les exigències de la llei de societats professionals.

2. OBJECTE DE LES SOCIETATS PROFESSIONALS D'ECONOMISTES

Fins a la data, l'objecte social de les empreses no ha estat un assumpte especialment conflictiu.

Això no obstant, la llei preveu que seran els registradors mercantils els qui determinaran si l'objecte social pot ser realitzat pels socis professionals de l'empresa. En el cas dels economistes, es planteja quines tasques són pròpies dels economistes i quines poden ser exercides per persones que no tenen titulació universitària i/o col·legiació obligatòria.

Pendent de la coordinació que el nostre col·legi establirà amb els Registres Mercantils de Catalunya, el *Consejo de Colegios de Economistas de España* portarà a terme diverses actuacions a nivell estatal, amb objecte d'informar adequadament els registradors. Aquestes actuacions es realitzen amb l'objectiu de confeccionar un redactat d'objecte social que sigui reconegut pels registradors mercantils com a propi dels *economistes* i que permeti realitzar totes les tasques descrites en "l'Estatut Orgànic de la professió" (Decret 871/77, de 26 de abril) identificant amb claredat que per a realitzar assessorament fiscal és preceptiu ser titulat i estar col·legiat. Aquest aspecte, a més, ha estat recollit per diverses sentències diferenciant el que és la gestió fiscal, que pot ser desenvolupada per qualsevol persona, de l'assessorament legal, financer o fiscal, que queda reservat als professionals col·legiats.

Envers l'objecte social de les empreses que realitzen auditoria, la disposició addicional primera estableix que hauran d'estar registrades al ROAC. Tota vegada que el ROAC és un registre exclusivament d'auditors, en aplicació de l'article 3 de la llei (societats multidisciplinàries) els auditors que realitzin qualsevol altra tasca (assessorament, consultoria, etc.) hauran d'estar col·legiats al Col·legi d'Economistes de Catalunya.

3. RÈGIM SANCIONADOR

L'article 11 de la llei modifica de manera important el règim de responsabilitats propi de les societats mercantils, que es caracteritzava per una separació de patrimonis, entre el patrimoni social i el patrimoni personal.

En endavant, els professionals (socis o no) i la societat respondran solidàriament dels deutes socials derivats d'una actuació professional.

Per causa del règim sancionador, alguns col·legiats han plantejat la possibilitat de realitzar tasques pròpies dels economistes per mitjà d'una societat però al marge de les societats de professionals.

L'actuació en cada cas concret depèn del soci de l'empresa. Això no obstant, entenem que la voluntat del legislador és clara, i que en determinats casos els dubtes poden respondre a una voluntat de no acomplir amb el previst per la llei en considerar-la desmesurada.

Tot i compartir parcialment aquesta idea, el Col·legi promou la ràpida adaptació a la norma seguint un criteri de prudència, ja que arribat el cas d'una reclamació per responsabilitat patrimonial és probable que s'apliqués igualment el règim de responsabilitat establert en la llei de societats professionals.

Per tot el que s'ha dit, creiem que la publicació de la nova llei constitueix un canvi de panorama important, incrementant l'exigència i la responsabilitat dels professionals, alhora que representa una oportunitat de diferenciar els professionals degudament qualificats d'aquells que no ho estan.

Enric Fort

Guillén Bécares, advocats i economistes

¹ Llei 2/07, de 15 de març de societats professionals

Quadern de navegació

EL MS VISTA EN CATALÀ

Carles Grau, el director general de Microsoft Catalunya, va presentar el portal www.microsoft.cat, que recull tots els recursos en català de què disposa Microsoft. Des

d'aquest portal els usuaris registrats poden descarregar, per exemple, els mòduls en català del Microsoft Office 2003 o del Windows Vista. També s'ha fet públic que els fabricants Dell i Toshiba posaran a la venda ordinadors amb el Windows Vista preinstal·lat en català a partir del mes de juny del 2007. Iniciativa a la qual es podrien afegir altres fabricants com Data Logich, Sony, Fujitsu-Siemens, Lenovo o Acer.

ALTERNATIVES DE CODI LLIURE ALS PROGRAMES INFORMÀTICS COMERCIALS

Osalt (www.osalt.com) és una web que proposa alternatives en programari lliure a les aplicacions informàtiques comercials. Informa de quins progra-

mes lliures, i per tant, gratuïts, poden ser una bona alternativa al programari estàndard. La web estructura la informació segons el tipus de programa: per a empreses, de comunicacions, bases de dades, entorns de desenvolupaments, aplicacions de tractament gràfic, Internet, treball en xarxa, multimèdia, seguretat, utilitats...

SCREAMER RADIO: UNA MANERA DIFERENT D'ESCOLTAR LA RÀDIO PER INTERNET

Screamer Radio (www.screamer-radio.com) és una aplicació gratuïta que facilita l'accés a les cadenes que emeten des de la xarxa. Amb aquest programa es poden sentir centenars de ràdios de tot el món. A més, aquest aplicatiu permet gravar els programes que ens interessin sempre que les emissores emetin en formats d'àudio tipus WMA o MP3.

VINTON CERF DEIXA LA ICANN

Vinton Cerf, considerat un dels pares d'Internet pel seu paper en la creació del protocol TCP/IP, ha anunciat que després de set anys al càrrec deixa la direcció de la Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (ICANN) en una entrevista on també fa una crida perquè tot-hom qui estigui interessat a dirigir una de les principals entitats d'Internet presenti la candidatura, i destaca el paper de la ICANN en la gestió de la xarxa.

Més informació a:
<http://www.icann.org/announcements/announcement-07may07.htm>
http://www.icannwiki.org/Vinton_Cerf

LA WEB DE MANUEL CASTELLS (www.manuelcastells.info)

La Universitat Oberta de Catalunya i la Fundació Telefónica han obert la web [ManuelCastells.info](http://www.ManuelCastells.info), que recull informació de tota la producció científica del reconegut professor i investigador, juntament amb una nota biogràfica. S'hi pot trobar informació sobre els seus llibres i articles científics, conferències, entrevistes i també estudis que s'han realitzat sobre la seva obra.

FILTRES ANTIPORNOGRAFIA EN ELS PRINCIPALS CERCADORS DE LA XARXA: GOOGLE, YAHOO! I MSN SEARCH

Gairebé tothom sap que es poden modificar les propietats del navegador Internet Explorer per evitar que els menors accedeixin a pàgines de contingut poc apropiat a la seva edat. Recordem que aquest filtre es pot activar des del menú del navegador, opció HERRAMIENTAS, i anant a la pestanya de CONTENIDOS, en la qual habilitarem el que s'anomena ASESOR DE CONTENIDO.

Si bé aquest sistema és molt dràstic, hi ha alternatives bastant desconegudes per la majoria d'usuaris i que són també força efectives. Es tracta de configurar correctament el o els cercadors que més es fan servir. Aquestes eines incorporen opcions que permeten a més protegir l'accés a determinats continguts, és a dir ajustar les cerques que fem.

Així, a continuació donarem una pinzellada orientativa de com funcionen els tres principals cercadors d'Internet en la seva versió en castellà, i com protegir cerques fetes en aquest idioma.

Cal dir, però, que cap filtre és avui 100% efectiu.

Google

Actualment ningú dubta que és el cercador més utilitzat de la xarxa. Des de la seva pàgina principal accedirem a l'opció PREFERENCIAS. Aquí podrem activar l'opció SafeSearch que filtra les webs de contingut sexual explícit i les elimina del resultat de la cerca que fem. Aquest filtre té tres nivells: desactivat, moderat i estricte. Per defecte hi ha activat el nivell moderat. Només el nivell estricte afecta les cerques de webs i d'imatges del cercador.

Yahoo!

Funciona d'una manera molt similar a Google, llevat que aquest cercador fa extensiva les cerques a vídeos i per tant el risc de rebre material indesitjat és més alt. Yahoo! incorpora un filtre que té activat un nivell moderat d'entrada.

MSN Search

És el que té els nivells més estrictes i restringits de tots els cercadors. Incorpora alertes quan els filtres estan activats a màxim nivell.

LA BORSA A INTERNET

Adreces web dels principals mercats borsaris. Aquestes i altres adreces relacionades, les teniu a la vostra disposició en l'apartat LA BORSA de la web del Col·legi.

Wall Street	www.nyse.com
Nasdaq	www.nasdaq.com
Tòquio	www.tse.or.jp/english/index.html
London Stock Exchange	www.londonstockexchange.com
Frankfurt	www.deutsche-boerse.com
Milà	www.borsaitalia.it
Hong Kong Stock Exchange	www.hkex.com.hk
Madrid	www.bolsamadrid.es
Barcelona	www.borsabcn.es
Bilbao	www.bolsabilbao.es
València	www.bolsavalencia.es

Departament d'Informàtica
del Col·legi d'Economistes de Catalunya

Fiscalitat dels instruments de previsió social en el nou impost sobre la renda de les persones físiques (II part)

La nova Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques (IRPF), en vigor des del passat dia 1 de gener, ha modificat substancialment els productes de previsió social, amb una gran dispersió en el seu redactat al llarg de tot el text legal. Amb la finalitat d'aclarir quins són els nous productes, hem cregut oportú refundre i resumir els diferents articles, disposicions addicionals, disposicions transitòries i disposicions finals que, atesa la seva extensió, tractem en aquest noticiari fiscal en dues parts. La primera part va ser publicada en el noticiari núm. 114 del mes de maig.

PRESTACIONS D'ASSEGURANCES INDIVIDUALS

- Desapareix la reducció del 40 o del 75% dels rendiments procedents de contractes d'assegurança, percebuts en forma de capital. Però deixen de tributar al marginal de l'IRPF i passen a tributar a un tipus fix del 18%.
- S'estableix una compensació fiscal per la qual el contribuïent que percebi un capital diferit derivat d'un contracte d'assegurança de vida o invalidesa generador de rendiment de capital mobiliari i contractat amb anterioritat al 20 de gener de 2006 tindrà dret a compensació si el nou règim li és més desfavorable. Aquesta compensació només serà aplicable per als rendiments generats per primes satisfetes fins al 19 de gener de 2006.
- La retenció a compte i la tributació efectiva serà del 18%, i seguiran tenint la consideració de rendiments del capital mobiliari, amb integració en la renda de l'estalvi.

PLA INDIVIDUAL D'ESTALVI SISTEMÀTIC (PIES)

Es tracta d'un producte de nova creació que consisteix en un contracte amb una asseguradora per constituir amb els recursos aportats una renda vitalícia. Cal complir els requisits següents:

- El prenedor ha de ser a la vegada l'assegurat i el beneficiari.
- El límit anual d'aportació es fixa en **8.000 €** i serà independent dels límits d'aportacions a sistemes de previsió social (poden conviure aportacions en un mateix any a un pla de pensions, aquest amb deducció de les aportacions en la base imposable de l'IRPF i un PAIS, aquest sense deducció, respectant els límits per a cadascun d'ells de manera independent). L'import màxim de primes acumulades no podrà superar els **240.000 €** per contribuïent.
- Si es constitueix renda vitalícia, els rendiments procedents de les primes estaran exempts de tributació, i la tributació es produirà a mesura que es percebi la renda vitalícia amb els beneficis propis de l'aplicació de coeficients en funció de l'edat del receptor.
- Si hi ha disposició total o parcial, abans de la constitució de la renda, tributarà com una assegurança, al **18 per 100**, en proporció a la disposició realitzada.
- Si s'anticipa totalment o parcialment la renda vitalícia, s'hauran d'integrar en el període impositiu en què es produeix l'anticipació els rendiments exempts de tributació.
- En el moment de constituir la renda, la primera prima haurà de tenir una antiguitat mínima de deu anys.
- Podrà tenir mobilitzacions (pendent de desenvolupament reglamentari).
- Compatible amb els límits d'aportacions a plans de pensions.

Transformació d'assegurances de vida individuals en el Pla Individual d'Estalvi Sistemàtic

Les assegurances de vida individuals es podran transformar en un pla individual d'estalvi sistemàtic si es compleixen les condicions següents:

- El prenedor ha de ser el mateix assegurat i el mateix beneficiari.
- El contracte d'assegurança de vida s'ha d'haver formalitzat amb anterioritat a l'1 de gener de 2007.

- El límit màxim anual de primes durant la vida del contracte no pot haver superat els **8.000 €** i l'import total acumulat no pot superar els **240.000 €**.
- Per a la constitució de la renda vitalícia han d'haver passat més de deu anys des del pagament de la primera prima.

ASSEGURANCES COL·LECTIVES - COMPROMISOS PER A PENSIONS

- Com en les prestacions d'assegurances individuals, desapareix la reducció del 40 o del 75% dels rendiments procedents de contractes d'assegurança, percebuts en forma de capital.
- Per a les prestacions derivades de contingències desenvolupades amb anterioritat a l'1 de gener de 2007, s'aplicarà el règim fiscal vigent a 31 de desembre de 2006.
- Per a les prestacions de contingències desenvolupades amb posterioritat a l'1 de gener de 2007, corresponents a assegurances col·lectives contractades amb anterioritat al 20 de gener de 2006, podrà aplicar-se el règim vigent el 31 de desembre de 2006. **Aquest règim només serà aplicable a la part de la prestació corresponent a les primes satisfetes fins al 31 de desembre de 2006, com també les primes ordinàries previstes en la pòlissa original satisfetes amb posterioritat a aquesta data.**

RENDES VITALÍCIES I TEMPORALS

Amb la nova Llei de l'IRPF s'han reduït els percentatges per calcular el rendiment de capital mobiliari subjecte a tributació en funció de l'edat, en el cas de rendes vitalícies, i en funció de la duració de la renda, en el cas de rendes temporals.

El tipus de retenció i tributació aplicable sobre la part de renda que es consideri rendiment del capital mobiliari és el **18 per 100**.

Rendes vitalícies

Per determinar la part de cada renda o pensió anual que es considera rendiment de capital mobiliari s'apliquen els percentatges fixos següents, des de l'1-01-2007, sobre cada anualitat percebuda pel rendista en funció de la seva edat en el moment de la constitució de la renda, percentatges que es mantenen constants durant tota la seva vigència.

Edat	Percentatge	Tributació efectiva
Menor de 40 anys	40%	x 18 % = 7,20 %
Entre 41 i 49 anys	35%	x 18 % = 6,30 %
Entre 50 i 59 anys	28%	x 18 % = 5,04 %
Entre 60 i 65 anys	24%	x 18 % = 4,32 %
Entre 66 i 69 anys	20%	x 18 % = 3,60 %
70 o més anys	8%	x 18 % = 1,44 %

Rendes temporals

Per determinar la part de renda o pensió anual que es considera rendiment de capital mobiliari s'apliquen els següents percentatges sobre cada anualitat percebuda pel rendista en funció de la durada de la renda.

Duració renda	Percentatge	Tributació
Inferior o igual a 5 anys	12%	x 18 % = 2,16 %
Superior > 5 i < 10 anys	16%	x 18 % = 2,88 %
Superior >10 i < 15 anys	20%	x 18 % = 3,60 %
Superior a 15 anys	25%	x 18 % = 4,50 %

IMPOST SOBRE EL PATRIMONI

S'estableix com a norma general l'exempció dels drets econòmics de tots els instruments de previsió social en l'Impost sobre el Patrimoni.

Ricard Viña Arasa

Assessor Fiscal del Col·legi

Nuevas disposiciones

IRPF

PROTOCOLO DE MODIFICACIÓN DEL CONVENIO HISPANO-SUIZO DE 26 DE ABRIL DE 1966 (BOE 27-03-2007) [REF. CISS LE241206]

Protocolo que modifica el Convenio de 26 de abril de 1966 entre España y la Confederación Suiza para evitar la doble imposición en materia de impuestos sobre la renta y sobre el patrimonio, hecho en Madrid el 29 de junio de 2006.

- **Otras materias afectadas:** Sociedades, No residentes, Patrimonio y tributos locales sobre la renta.

REAL DECRETO 439/2007, DE 30 DE MARZO (BOE 31-03-2007) [REF. CISS LE241328]

Se aprueba el Reglamento del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas y se modifica el Reglamento de Planes y Fondos de Pensiones, aprobado por Real Decreto 304/2004, de 20 de febrero.

- **Otras materias afectadas:** VA.

ORDEN EHA/672/2007, DE 19 DE MARZO (BOE 22-03-2007) [REF. CISS LE241109]

Se aprueban los modelos 130 y 131 para la autoliquidación de los pagos fraccionados a cuenta del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas correspondientes, respectivamente, a actividades económicas en estimación directa y a actividades económicas en estimación objetiva, el modelo 310 de declaración ordinaria para la autoliquidación del régimen simplificado del Impuesto sobre el Valor Añadido, se determinan el lugar y forma de presentación de los mismos y se modifica en materia de domiciliación bancaria la Orden EHA/3398/2006, de 26 de octubre.

- **Otras materias afectadas:** IVA

ORDEN EHA/784/2007, DE 26 DE MARZO (BOE 30-03-2007) [REF. CISS LE241299]

Se aprueban los modelos de declaración del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas y del Impuesto sobre el Patrimonio, ejercicio 2006, se establecen el procedimiento de remisión del borrador de declaración del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas y las condiciones para su confirmación o suscripción, se determinan el lugar, forma y plazos de presentación de los mismos, así como las condiciones generales y el procedimiento para su presentación por medios telemáticos o telefónicos.

- **Otras materias afectadas:** Patrimonio.

ORDEN EHA/804/2007, DE 30 DE MARZO (BOE 31-03-2007) [REF. CISS LE241329]

Se desarrollan para el año 2007, el método de estimación objetiva del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas y el régimen especial simplificado del Impuesto sobre el Valor Añadido.

- **Otras materias afectadas:** IVA.

ORDEN EHA/1136/2007, DE 26 DE ABRIL (BOE 30-04-2007) [REF. CISS LE241851]

Se reducen para el período impositivo 2006, los índices de rendimiento neto aplicables en el método de estimación objetiva del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas para las actividades agrícolas y ganaderas afectadas por diversas circunstancias excepcionales.

RESOLUCIÓN DE 27 DE MARZO DE 2007 (BOE 05-04-2007) [REF. CISS LE241460]

Dirección General del Tesoro y Política Financiera

Se hace público el tipo de interés efectivo anual para el segundo trimestre natural del año 2007, a efectos de calificar tributariamente a determinados activos financieros.

- **Otras materias afectadas:** Sociedades.

SOCIEDADES

LEY 6/2007, DE 12 DE ABRIL (BOE 13-04-2007) [REF. CISS LE241564]

De reforma de la Ley 24/1988, de 28 de julio, del Mercado de Valores, para la modificación del régimen de las ofertas públicas de adquisición y de la transparencia de los emisores.

IVA

ORDEN EHA/962/2007, DE 10 DE ABRIL (BOE 14-04-2007) [REF. CISS LE241586]

Se desarrollan determinadas disposiciones sobre facturación telemática y conservación electrónica de facturas, contenidas en el Real Decreto 1496/2003, de 28 de noviembre, por el que se aprueba el reglamento por el que se regulan las obligaciones de facturación.

IMPUESTOS ESPECIALES

ORDEN EHA/963/2007, DE 13 DE ABRIL (BOE 14-04-2007) [REF. CISS LE241587]

Se amplía el plazo al que se refiere el artículo 1 de la Orden EHA/276/2007, de 12 de febrero, por la que se establece el procedimiento para la devolución extraordinaria de las cuotas del Impuesto sobre Hidrocarburos soportadas por los agricultores y ganaderos por las adquisiciones de gasóleo.

IBI

LEY ORGÁNICA 4/2007, DE 12 DE ABRIL (BOE 13-04-2007) [REF. CISS LE241563]

Se modifica la Ley Orgánica 6/2001, de 21 de diciembre, de Universidades.

TRANSMISIONES PATRIMONIALES

LEY 2/2007, DE 15 DE MARZO (BOE 16-03-2007) [REF. CISS LE240977]

De sociedades profesionales.

RECAUDACIÓN TRIBUTARIA

ORDEN EHA/564/2007, DE 7 DE MARZO (BOE 14-03-2007) [REF. CISS LE240908]

Se modifica la Orden HAC/2324/2003, de 31 de julio, por la que se establecen normas detalladas para la aplicación de las disposiciones referentes a asistencia mutua en materia de recaudación.

GESTIÓN TRIBUTARIA

RESOLUCIÓN DE 9 DE MARZO DE 2007 (BOE 03-03-2007) [REF. CISS LE240710]

Presidencia de la AEAT. Se delegan competencias en el Director General en materia de convenios de colaboración para la prestación del servicio de asistencia a los ciudadanos en la realización de autoliquidaciones, declaraciones y comunicaciones tributarias y en su correcta cumplimentación.

RESOLUCIÓN DE 7 DE MARZO DE 2007 (BOE 21-03-2007) [REF. CISS LE241082]

Ministerio de la Presidencia

Se da publicidad al Convenio suscrito entre la Agencia Estatal de Administración Tributaria y el Boletín Oficial del Estado, para dar publicidad a las notificaciones por comparecencia.

REAL DECRETO 475/2007, DE 13 DE ABRIL (BOE 28-04-2007) [REF. CISS LE241834]

Se aprueba la Clasificación Nacional de Actividades Económicas 2009 (CNAE-2009).

TATC TRIBUNAL ARBITRAL TÈCNIC DE CATALUNYA

Concòrdia d'obra, l'arbitratge tècnic de la construcció

El 17 de maig, en el marc de CONSTRU-MAT, es van celebrar les ponències organitzades pel TATC, sobre la "Concòrdia d'obra", procediment d'arbitratge per a resoldre els conflictes de tipus tècnic que es presenten durant l'execució d'una obra.

Els ponents de la jornada van ser Marc Vandewalle, president de la Comissió de Perits de Bèlgica i director de la càtedra d'Empresa de la UPC, i Rafael Romero, president de la Cambra Oficial de Contractistes d'Obres de Catalunya (CCOC).

En la seva ponència, Marc Vandewalle va desenvolupar les experiències pràctiques d'aquest sistema a Europa, i més concretament a Bèlgica i Holanda. **Va destacar que la introducció de la clàusula arbitral en els contractes, un procediment arbitral rigorós i transparent i la validesa del laude dictat per l'àrbitre en un determinat període de temps són les claus de l'èxit de l'arbitratge.**

Per a Rafael Romero, l'arbitratge tècnic és una peça rellevant de la proposta de la CCOC

de canvi radical de la construcció que pretén millorar la productivitat del sector, elevar el seu nivell tecnològic i generalitzar la innovació com a element de competitivitat.

Segons Romero, l'arbitratge tècnic pot generar un clima de col·laboració que ajudi a reduir substancialment els defectes de l'obra acabada, cosa que suposaria una millora de la productivitat del 5%, equivalent a 1.400 milions d'euros.

També hi van intervenir els degans Josep Oriol, del Col·legi de Camins, Canals i Ports, Artur Saurí, del Col·legi d'Economistes de Catalunya i Joan Vallé, president de l'Associació d'Enginyers Industrials de Catalunya, que van destacar la necessitat de fer conèixer l'arbitratge com a sistema alternatiu a la justícia ordinària.

En aquest sentit, cal recordar que els impulsors d'aquest nou sistema de resolució de conflictes són els col·legis professionals d'arquitectes, enginyers de camins, canals i ports, enginyers industrials, economistes i la Cambra Oficial de Contractistes d'obres de Cata-

lunya. També participen en el projecte altres col·legis professionals de caire tècnic interessats a promoure l'arbitratge i que formalitzaran properament la seva incorporació al TATC.

El TATC, conjuntament amb la Cambra Oficial de Contractistes d'obres de Catalunya, ha desenvolupat el procediment arbitral de Concòrdia d'obra, especialment dissenyat per respondre a les exigències del sector de la construcció.

Quins avantatges presenta la concòrdia d'obra?

- És un procediment ràpid (es resol en menys d'un mes)
- No paralitza l'obra
- Redueix les despeses
- No requereix les figures de l'advocat i el procurador
- És arbitrat per un expert
- Té total validesa jurídica

Què és el TATC?

El Tribunal Arbitral Tècnic de Catalunya és un òrgan impulsat pels col·legis d'enginyers industrials, arquitectes, economistes i enginyers de camins, canals i ports de Catalunya que vetlla per la resolució de conflictes, principalment referits a qüestions tècniques, mitjançant l'arbitratge. Un procediment alternatiu als processos dels tribunals ordinaris de justícia que permet agilitzar i reduir costos i temps en la resolució de conflictes entre particulars i/o empreses.

El TATC es dirigeix al conjunt dels ciutadans i actua com un organisme especialitzat principalment en la resolució de conflictes vinculats a l'arquitectura, l'enginyeria i l'economia. Les resolucions (o laudes) dictades pels àrbitres nomenats pel TATC tindran caràcter d'inapel·lables i només podran ser recorreguts davant dels òrgans judicials per defecte de forma.

Els àmbits d'actuació del TATC inclouen, entre d'altres, la construcció, l'urbanisme, el medi ambient, l'entorn industrial, la prestació de serveis professionals, les assegurances, els accidents, la valoració de negocis, activitats i patrimoni, la valoració de danys, perjudici econòmic i lucre cessant, aspectes financers i altres àmbits especialitzats de les professions tècniques.

El TATC està presidit per l'economista Antoni Serra Ramoneda, i integrat pels vocals Joan Baptista Mur i Soteras (arquitecte), Ramon Pedrerol Jardí (enginyer industrial), Antonio Argandoña Rámiz (economista), Xavier Borràs Gabarró (enginyer de camins, canals i ports). El Tribunal Arbitral Tècnic de Catalunya (TATC) s'encarrega d'analitzar cada cas en litigi i designa un àrbitre per a la resolució de cada conflicte d'acord amb els coneixements tècnics que requereix.

És el primer procediment arbitral destinat a resoldre els conflictes tècnics que es poden presentar durant l'execució d'una obra. Aquest procediment permet que l'àrbitre, un expert de prestigi reconegut, resolgui, en un termini màxim d'un mes, de manera definitiva i amb total validesa jurídica, els conflictes de caràcter tècnic que es plantegin entre les parts vinculades per un contracte d'obra (des dels plànols de l'obra fins als darrers acabats). Per últim assenyalar que s'està tramitant al Parlament de Catalunya el projecte de llei de l'obra pública, que en el seu article 53 es refereix a l'arbitratge, i que implica un pas molt important que fa l'Administració en incloure les obres públiques en aquests sistemes de resolució d'incidències.

Com funciona la Concòrdia d'obra?

Procediments i requisits

Quan en un procés constructiu apareguin controvèrsies de caràcter tècnic, les parts implicades poden sol·licitar al Tribunal Arbitral sotmetre's a la Concòrdia d'obra, sempre que compleixin els requisits següents:

- Que la controvèrsia sigui per qüestions tècniques.
- Que ambdues parts hagin pactat expressament la submissió a aquest procediment.
- Que les parts en conflicte estiguin vinculades mitjançant un contracte d'execució d'obres.
- Que cada part hagi fet constar en el document de submissió una persona de contacte amb qui s'entendran les actuacions del procediment, indicant-hi número de telèfon, fax i correu electrònic.

En cap cas podran ser objecte d'aquest procediment les discrepàncies d'interpretació de les clàusules o les controvèrsies de contingut jurídic d'un contracte.

El procediment de la concòrdia es caracteritza per la seva senzillesa. Si una part sol·licita

al TATC resoldre un conflicte per mitjà d'aquest procediment arbitral, la secretaria del TATC, prèvies les comprovacions que corresponguin, es posarà en contacte de manera immediata amb l'altra part i amb l'àrbitre que les parts ja han pactat de manera prèvia o, al contrari, els proposarà un àrbitre.

Acceptat l'àrbitre, aquest expert convocarà les parts a una reunió que haurà de tenir lloc en un termini màxim de set dies hàbils, termini durant el qual les parts podran aportar a l'àrbitre els escrits i documents que creguin convenients. En la reunió, l'àrbitre escoltarà les parts i els tècnics que les acompanyin, rebrà la documentació complementària que les parts vulguin lliurar-li i dirigirà la reunió per garantir que cada part tingui l'oportunitat d'expressar la seva opinió i adreçar preguntes a l'altra part o als tècnics i poder rebatre els arguments contraris.

Si l'àrbitre considera que amb les alegacions presentades i la documentació aportada ja és possible emetre una resolució començarà el termini màxim de cinc dies per a dictar el laude. El laude serà notificat el mateix dia de la seva emissió al Tribunal Arbitral, que en donarà notificació simultània a ambdues parts com a màxim el dia hàbil següent a la seva recepció.

Àrbitres

La resolució del conflicte s'encarregarà a un únic àrbitre que ostentarà la titulació adequada al conflicte que es plantegi. Ell serà qui decidirà la resolució de la controvèrsia en funció dels seus coneixements tècnics.

En el document de submissió d'arbitratge, les parts implicades podran escollir de comú acord el professional que, si s'escau, hauria d'actuar com a àrbitre. També poden establir àrbitres suplents o, si la relació jurídica que lliga les parts es refereix a diverses fases del procés constructiu, poden designar diferents professionals com a possibles àrbitres per a cada fase del procés.

La clàusula de Concòrdia d'obra

Per a sotmetre's a l'arbitratge de la Concòrdia d'obra, cal que les parts ho hagin pactat de manera expressa, i la millor manera de fer-ho és incorporant al contracte la clàusula de submissió:

“Per a la resolució de qualsevol qüestió en litigi derivada del present acte jurídic, les parts se sotmeten a l'arbitratge d'equitat del Tribunal Arbitral Tècnic de Catalunya de la Fundació Privada Catalana per a l'Arbitratge Tècnic, a qui s'encomana la designació de l'àrbitre o àrbitres i la tutela i administració de l'arbitratge.

En concret, quan la controvèrsia sotmesa a arbitratge tingui el seu origen en qüestions tècniques derivades de l'execució de l'obra, les parts se sotmeten al procediment específic de la Concòrdia d'obra.

“Per aquest darrer supòsit les parts, de comú acord, designen com a àrbitre per a resoldre les controvèrsies tècniques relatives a

En cas d'impossibilitat de l'àrbitre esmentat i a manca d'acord de les parts, s'encomana al Tribunal Arbitral Tècnic de Catalunya la designació d'un substitut.

En tot cas, l'àrbitre o àrbitres hauran de ser acceptats pel Tribunal Arbitral Tècnic de Catalunya.

Es designen com a persones de contacte:

Per	Per
Sr.	Sr.
Adreça	Adreça
Tel.	Tel.
Fax.	Fax.
Correu electrònic	Correu electrònic

Qualsevol modificació en les persones de contacte o en les seves dades haurà de ser notificada de manera fefaent a l'altra part amb una antelació mínima de set dies per produir efectes.”

La clàusula arbitral

A més del sistema de la Concòrdia d'obra, el TATC pot resoldre tota mena de conflictes en matèries de lliure disposició de les parts.

Per poder intervenir en aquests casos, cal que les parts hagin pactat la submissió expressa al TATC. I la millor manera és mitjançant la incorporació al contracte de la clàusula següent::

“Per a la resolució de qualsevol qüestió en litigi derivada del present acte jurídic, les parts se sotmeten a l'arbitratge d'equitat del Tribunal Arbitral Tècnic de Catalunya de la Fundació Privada Catalana per a l'Arbitratge Tècnic, a qui s'encomana la designació de l'àrbitre o àrbitres i la tutela i administració de l'arbitratge.”

Cursos destacats setembre/octubre 2007

Màster d'especialització tributària

Durada: 300 hores

L'objectiu del màster és donar als assistents una experiència pràctica adequada per poder exercir en un futur com a assessor fiscal.

Es basa en aplicacions conceptuals dels diversos impostos i en la legislació que els és aplicable, i es fonamenta especialment en la resolució de casos pràctics que permetin entendre i saber aplicar les explicacions donades.

S'adreça a economistes que vulguin conèixer a fons els impostos vigents actualment i, sobretot, als llicenciats de nou o a aquells que fan els darrers anys de carrera i volen especialitzar-se en aquesta matèria.

Diploma de postgrau d'auditoria (modalitats presencial, semipresencial i on-line) (conjuntament amb la Universitat Pompeu Fabra)

Els objectius del programa són:

- Diagnosticar la situació econòmica i financera de l'empresa.
- Dominar els diferents sistemes de càlcul de costos i utilitzar les tècniques per al seu control, com també implantar sistemes de comptabilitat analítica.
- Elaborar un pressupost, implantar sistemes de control pressupostari i analitzar desviacions.
- Dissenyar un sistema de control de gestió des d'una perspectiva de direcció.
- Conèixer les tècniques d'auditoria per a la revisió de les diferents àrees de l'empresa.
- Dissenyar i revisar els sistemes de control intern de l'empresa.
- Saber analitzar l'àrea fiscal des d'un punt de vista d'auditoria.

Aquest postgrau pot dispensar de la prova de capacitat teòrica en el procés d'accés al ROAC, en cas de ser llicenciats en Administració i Direcció d'Empreses (ADE), llicenciats en Ciències Econòmiques i Empresariales (Empresa) i professors mercantils.

Diploma de postgrau en direcció comptable i auditoria (modalitats presencial, semipresencial i on-line) (conjuntament amb la Universitat Pompeu Fabra)

El programa capacita els participants per:

- Dirigir un departament de finances, econòmic i financer o de comptabilitat i de control de gestió de l'empresa.
- Treballar en auditories externes o en departaments empresarials d'auditoria interna.
- Prendre decisions financeres òptimes i relacionar l'evolució de l'entorn econòmic i financer amb l'estratègia de l'organització, formular-ne i controlar-ne la política financera.
- Saber obtenir informació sobre la pròpia empresa i sobre l'entorn.
- Implantar sistemes de planificació financera, de comptabilitat analítica, de control pressupostari i de control de gestió.
- Perfeccionar-ne les habilitats directives necessàries en les àrees de finances i comptabilitat.

El programa de postgrau pot dispensar de la prova de capacitat teòrica en el procés d'accés al ROAC als llicenciats en Ciències Econòmiques i Empresariales, Economia, ADE i diplomats en Empresariales.

Curs de comptabilitat superior (adaptat al nou Pla General de Comptabilitat)

Durada: 56 hores

Aquest curs es planteja assolir els objectius següents:

- 1- Analitzar de manera teòrica i pràctica els principals problemes de la comptabilitat financera basant-se en la normativa comptable, tot incidint en aquells aspectes que des d'un punt de vista professional resultin més rellevants.
- 2- Analitzar els aspectes més rellevants de les normes internacionals de comptabilitat (NIC/NIIF) relacionades amb els temes tractats.
- 3- Analitzar específicament el quadre de finançament i l'estat de fluxos de tresoreria.
- 4- L'estudi específic de les situacions més importants que afecten les societats anònimes i limitades (com a formes societàries més característiques) i que estan recollides en el PGC.

Nou Pla General de Comptabilitat: principals novetats

Durada: 16 hores

Conèixer el principal contingut de l'esborrany del nou Pla General Comptable.

Aprendre a elaborar els nous estats financers. Detectar les principals novetats que s'incorporen respecte de la normativa vigent.

Veure com es farà el canvi en la nostra normativa i quins poden ser els impactes principals.

Anàlisi i gestió d'inversions en l'empresa

Durada: 16 hores

L'anàlisi d'inversions serà sempre necessària i imprescindible en el món empresarial, i només tindrà sentit si qui participa en la decisió coneix les limitacions i el context en què s'han d'aplicar. L'objectiu d'aquest curs és dotar els alumnes del coneixement adequat que permeti analitzar, gestionar i avaluar les inversions que realitzen les empreses i altres organitzacions en l'exercici de les seves activitats. Els beneficis aportats per aquest curs permeten conèixer i acostar els assistents a la realitat de les situacions davant les quals s'enfronten les empreses a l'hora de prendre una decisió d'inversió.

Programa de formació per a economistes en actuacions judicials

Durada: 13 hores 30 minuts

Dirigit a qualsevol persona interessada en el coneixement general del tema i, en especial, a tots els companys inscrits en el Torn d'Actuacions Professionals dins de la llista temàtica d'Actuacions Pericials en l'Administració de Justícia, com també als companys interessats a accedir a aquest Torn i que necessitin un reciclatge dels temes específics.

Nòmines i Seguretat Social

Durada: 16 hores

Curs d'aplicació pràctica destinat a iniciar i complementar la formació i els coneixements per poder desenvolupar la gestió administrativa en departaments de personal d'empreses, gestories, assessories i empleats adscrits a despatxos professionals, de manera que els alumnes puguin actuar tant dins de l'empresa com en qualitat de gestors dels assumptes relacionats amb aquestes àrees.

Curs d'administració concursal

Es tracta de proveir els assistents d'unes bases fonamentals de coneixements teòrics i pràctics per al desenvolupament de l'activitat d'administració concursal, ja sigui per a la continuïtat de l'empresa a través d'un conveni, o per a la seva liquidació. Se segueix una metodologia absolutament pràctica, ja que es veu tot el procés que comporta un procediment concursal.

Altres cursos setembre/octubre 2007

Planificació econòmicofinancera i elaboració i posada en marxa del pla de gestió operatiu

Durada: 45 hores

Consolidació fiscal

Durada: 12 hores

Les fonts d'informació fiscal i comptable per a assessories i despatxos professionals

Durada: 4 hores

Comptabilitat d'empreses constructores, immobiliàries i UTES

Durada: 18 hores

Seminari sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats

Durada: 9 hores

Curs pràctic de consolidació comptable

Durada: 72 hores

Curs sobre l'IVA

En preparació

Curs de fiscalitat immobiliària

Durada: 18 hores

Direcció i gestió de fundacions i altres entitats no lucratives

Durada: 54 hores

Gestió documental i d'arxius en els despatxos professionals

Durada: 7 hores

Gestió pràctica de tresoreria

Durada: 32 hores

Curs d'auditoria per a júnior

Durada: 20 hores

Impost especial sobre l'alcohol i begudes derivades

Durada: 12 hores

Jovellanos, 9, 4º. 2ª.
Esquina Pelayo
(Plaza Catalunya)
Barcelona
Tel 93 317 08 52

Aragón, 406
Esc. A, 1º. 5ª.
Esquina Nápoles
Barcelona
Tel 93 265 82 55

Centros Implantología y Estética Dental
Clínicas Dentales

Dr. Eugenio Cánepa Sánchez - Col. n. 1982

Condiciones especiales
para colegiados y familiares directos

Descuentos especiales

25% en todos los tratamientos

30% en implantología y ortodoncia

Especialistas en Implantología y Estética Dental

Aceptamos todas las mutuas

Financiación: 12 meses sin intereses y hasta 5 años.

Crònica d'activitats realitzades

10 d'abril

Inici del **Curs Renda 2006**, a càrrec de Jordi Solé Estalella, cap d'unitat regional d'inspecció de l'Agència Tributària de Tarragona, organitzat per la seu de Tarragona del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

11 d'abril

Presentació del llibre **NIC/NIIF Ejercicios resueltos comentados**, organitzada per la Comissió de Comptabilitat i ACCID, a càrrec de Joan B. Casas, membre de la Junta de Govern del CEC i de la Junta Directiva de l'ACCID, i d'Ester Oliveras, professora de la Universitat Pompeu Fabra i coautora del llibre.

13 d'abril

Constitució de la Comissió General de la Junta directiva de la seu de Girona del Col·legi d'Economistes de Catalunya sota la presidència d'Esteve Gibert.

13 d'abril

Seminari **Mòduls**, a càrrec de José Pinto Molina, del servei d'inspecció de l'Agència Tributària, organitzat per la seu de Girona del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

17 d'abril

Inici de l'edició a Tortosa del **Curs Renda 2006**, dirigida per José Vicente García Herrero, tècnic d'Hisenda, gestor de l'Agència Tributària de Tortosa, organitzada per la seu de Tarragona del CEC.

17 d'abril

Sessió temàtica **Aspectes més importants de la Llei de Societats Professionals**, organitzada per la Comissió d'Assessors Fiscals, a càrrec de Jana Crous, advocada d'Àngel Segarra i Associats.

17 d'abril

Reunió del panel d'experts de l'IEBE (Índex d'Expectativa Borsària) per examinar el resultat de l'enquesta sobre l'IBEX-35.

20 d'abril

Conferència sobre **El projecte de llei de reforma comptable: principals novetats**, organitzada pel Grup de Treball Nou Pla General de Comptabilitat CEC-ACCID, a càrrec d'Oriol Amat, economista, catedràtic de la Universitat Pompeu Fabra i de Soledad Moya, economista, professora lectora de la UAB. Va moderar l'acte Emilio Álvarez Pérez-Bedia, economista, auditor i president del Comitè de direcció de la Secció del REA.

25 d'abril

Dinar col·loqui sobre **Les empreses de petita i mitjana capitalització**, organitzat pel Fòrum d'Economistes en Mercats Financers, a càrrec d'Alain Teston, catedràtic de Finances a la universitat de Lyon i director honorari de l'Institut d'Administration des Entreprises. Va presidir l'acte Montserrat Casanovas, catedràtica d'Economia Financera i secretària de la Junta de Govern del Col·legi.

26 d'abril

Segona edició de la sessió temàtica **Aspectes més importants de la Llei de Societats Professionals**, organitzada per la Comissió d'Assessors Fiscals, a càrrec de Jana Crous, advocada d'Àngel Segarra i Associats.

3 de maig

Tertúlia: **Innovació i protecció de patents versus accessibilitat als medicaments**, organitzada per la Comissió d'Economia de la Salut. Va fer la introducció Joan Ramon Borrell, professor de la Universitat de Barcelona, i va moderar-la Joan B. Casas, vicegà del Col·legi i president de la Comissió.

3 de maig

Seminari **Renda 2006**, a càrrec del Pablo Torrano, soci de Garrigues Abogados y Asesores Tributarios, organitzat per la seu de Girona del CEC.

3 de maig

Constitució de la Comissió General de la Junta directiva de la seu de Tarragona del Col·legi d'Economistes de Catalunya sota la presidència de Fernando Campa.

7 de maig

Presentació del **Conveni Abat Oliba**, organitzada per la Comissió d'Assessors Fis-

Qui pensa en gran pensa en la UB

Modalitat presencial

MÀSTER EN DIRECCIÓ BANCÀRIA. NOVENBRE '07

MÀSTER EN DIRECCIÓ COMERCIAL I VENDES. OCTUBRE '07

MASTER EN DIRECCIO I ADMINISTRACIO D'EMPRESES. MBA (FULL TIME). OCTUBRE '07

MASTER EN DRET DEL TREBALL I DE LA SEGURETAT SOCIAL. OCTUBRE '07

MÀSTER EN GESTIÓ I TÈCNIQUES SUPERIORS D'EMPRESA - EXECUTIVE MBA. OCTUBRE '07

MÀSTER EN MERCATS FINANCERS. PRESENCIAL. OCTUBRE '07

MÀSTER EN TÈCNIQUES DE GESTIÓ DE RECURSOS HUMANS I RELACIONS LABORALS. OCTUBRE '07

POSTGRAU EN DIRECCIO DE RECURSOS HUMANS. OCTUBRE '07

POSTGRAU EN GESTIO DE LA FORMACIO CONTINUA A LES ORGANITZACIONS. NOVENBRE '07

CURS DE NEGOCIS I MISSIONS COMERCIALS INTERNACIONALS. OCTUBRE '07

Pots consultar tota l'oferta de l'IL3 en l'Àrea d'Empresa a: www.il3.ub.edu

cals, a càrrec de Marc Escolà de la Universitat Abat Oliba i Àngel Segarra, president de la Comissió d'Assessors Fiscals i membre de la Junta de Govern del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

7 de maig

Seminari **Comentaris sobre l'esborrany del Nou Pla General Comptable (NPGC)**, a càrrec de Soledad Moya, economista i professora de la UPF, organitzat per la seu de Girona del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

8 de maig

Presentació del document: **"Canvi climàtic, Economia, Empresa i Economistes"**, organitzada per la Comissió d'Economia i Sostenibilitat, a càrrec de Josep Garriga, economista i director de l'Oficina de Canvi Climàtic de la Generalitat de Catalunya, i d'Elena Jordà, cap de projectes d'energia renovables de la Caixa Catalunya.

8 de maig

Jornada **Nou Pla General de Comptabilitat: principals novetats**, a càrrec de Francesc Gómez Valls, economista i doctor en Ciències Econòmiques i Empresariales i professor titular de la UAB. Coordinador de la comissió comptabilitat-fiscalitat de l'ACCID. Organitzada per la seu de Tarragona del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

14 de maig

Seminari sobre **Principals novetats del nou Pla General de Comptabilitat**, organitzat per la seu de Lleida del Col·legi d'Economistes de Catalunya, a càrrec de José Luis Gallizo Larraz, catedràtic d'Economia Financera i Comptabilitat i de Ramon Saladrígues Solé, professor titular del mateix departament.

15 de maig

Sessió temàtica **Campanya de Renda 2006**, organitzada per la Comissió d'Assessors Fiscals, a càrrec de Joan Cano, delegat especial de l'Agència Estatal de l'Administració Tributària, i Gonzalo García de Castro, cap de la dependència regional de gestió tributària de Catalunya de l'AEAT.

21 de maig

Presentació del **Conveni amb el departament d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya**, a càrrec de Natàlia Caba, cap de l'Àrea de règim jurídic de la Direcció General de Tributs i de Rafel Bernadas, coordinador TIC del Departament d'Economia i Finances.

21 de maig

Presentació del núm. 4 del Monogràfic de Comptabilitat i Direcció: **NIC/NIIF i el Nou Pla Comptable**, organitzada per la Comissió de Comptabilitat i ACCID, a càrrec de Ferran Termes, economista i president d'ACCID i de Soledad Moya, economista i professora de la Universitat Autònoma de Barcelona i coautora del llibre.

24 de maig

Conferència sobre **El finançament autonòmic del nou Estatut de Catalunya**, organitzada

da per la Comissió d'Economistes Sènior, a càrrec d'Alexandre Pedrós, economista i catedràtic d'Economia Aplicada de la UB.

24 de maig

Seminari **La declaració de l'Impost sobre la Renda de l'exercici 2006**, organitzat per la seu de Lleida del Col·legi d'Economistes de Catalunya, a càrrec d'Arantxa Basols, cap de la secció de Renda de l'Agència Tributària a Lleida.

29 de maig

Jornada **Nou Pla General de Comptabilitat: principals novetats**, a càrrec de Francesc Gómez Valls, economista i doctor en Ciències Econòmiques i Empresariales i professor titular de la UAB. Coordinador de la comissió comptabilitat-fiscalitat de l'ACCID. Organitzada per la seu de Tarragona del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

29 de maig

Reunió i sopar del degà, Artur Saurí, amb els membres de la Junta de la seu de Girona del Col·legi d'Economistes de Catalunya, per un canvi d'impressions.

30 de maig

Constitució de la **Comissió General de la Junta Directiva de la seu de Lleida** del Col·legi d'Economistes de Catalunya sota la presidència de Xavier Ticó.

30 de maig

Jornada a Tortosa del Nou Pla General de Comptabilitat: principals novetats, a càrrec de Fernando Campa, doctor en Ciències Econòmiques i Empresariales i professor titular de la URV, director de la Càtedra d'Emprenedoria i Creació d'Empreses de la URV, organitzada per la seu de Tarragona del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

31 de maig

La seu de Girona del Col·legi d'Economistes de Catalunya va estar present en l'acte de graduació a la facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales de Girona. Va presidir l'acte Helena Benito, vicerectora d'estudiants i relacions exteriors; Manel Serra, economista i vicepresident del Consell Social, i Rosa Ros, degana de la facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales.

Documents de treball a disposició dels col·legiats

En aquest període s'ha posat a disposició dels membres del Col·legi d'Economistes de Catalunya la documentació següent, que podeu trobar a la pàgina web del Col·legi, en l'apartat corresponent:

- Documentació aportada per Jana Crous, advocada d'Àngel Segarra i Associats, amb motiu de la sessió temàtica **Aspectes més importants de la Llei de Societats Professionals**, organitzada per la Comissió d'Assessors Fiscals el passat 17 d'abril.
- Documentació aportada per Gonzalo García de Castro, cap de la dependència regional de gestió tributària de Catalunya de l'AEAT, amb motiu de la sessió temàtica **Campanya de Renda 2006**, organitzada per la Comissió d'Assessors Fiscals el passat 15 de maig.

Programari lliure i empresa a Catalunya. Experiències empresarials i casos d'èxit

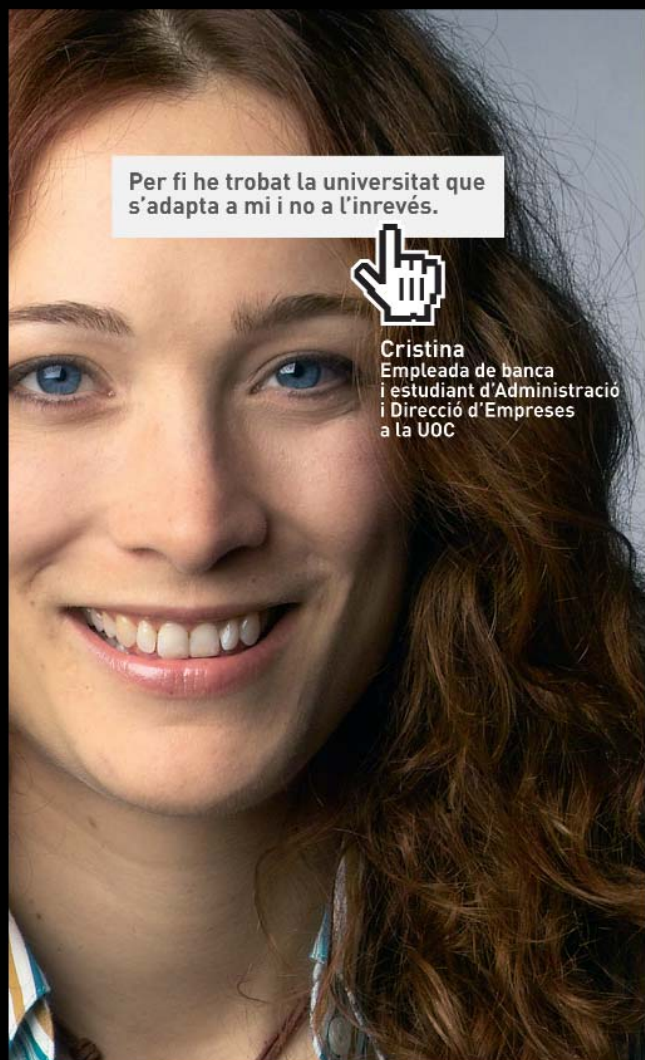
Autor: Jordi Mas i Hernández

Edita: Libros Infonomía

El llibre analitza el programari lliure des d'una perspectiva empresarial, mitjançant l'estudi de l'estructura de la indústria del programari i el marc jurídic.

Podeu passar a recollir-ne un exemplar a la seu del Col·legi d'Economistes de Catalunya de Barcelona (fins que s'acabin).

Per fi he trobat la universitat que s'adapta a mi i no a l'inrevés.

Cristina
Empleada de banca
i estudiant d'Administració
i Direcció d'Empreses
a la UOC

Benvinguts a la universitat personal

ESTUDIS SEL·LECCIONATS PER A TU

Titulacions universitàries oficials:

- Administració i direcció d'empreses
- Ciències del treball
- Investigació i tècniques de mercat
- Publicitat i relacions públiques
- Dret
- Psicologia
- Ciències empresarials
- Turisme
- Estudis de l'Àsia Oriental
- Estudis de ciències polítiques i de l'administració

Màsters, postgraus i especialitzacions en:

- Programa de direcció general (PDG)
- Direcció de màrqueting i comunicació
- Direcció econòmicofinancera
- Logística integral i operacions
- Direcció de recursos humans
- Direcció i gestió de la qualitat
- Prevenció de riscos laborals
- Instruments i mercats financers
- Expert en aplicació de la normativa comptable internacional
- Expert en prevenció i recobriment d'impagats
- Direcció i màrqueting d'empreses turístiques
- Fiscalitat
- Assessoria jurídica d'empresa
- Estudis Unió Europea

Consulta tota la nostra oferta formativa a www.uoc.edu

Informa-te'n als centres i punts de suport de la UOC a BARCELONA, L'HOSPITALET DE LLOBREGAT, LLEIDA, MANRESA, REUS, SABADELL, SALT, SANT FELIU DE LLOBREGAT, TERRASSA, TORTOSA, VIC, VILAFRANCA DEL PENEDÈS, VILANOVA I LA GELTRÚ, CIUTADELLA, EIVISSA, MANACOR, VALÈNCIA, MADRID I L'ALGUER, al tel. 902 141 141 i al nostre web www.uoc.edu

UOC
www.uoc.edu
La universitat, a casa

Todo renta 2007. Guía de la declaración 2006

Editorial: CISS

Autors: Francisco M. Mellado Benavente, Javier Argente Alvarez, Carlos Arveras Alonso, Ángel Márquez Rabanal

La declaración del IRPF del año 2006 va a ser la última que se presenta bajo el imperio del Texto Refundido 3/2004 de la Ley del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas, y antes la Ley 40/1998. A partir del 1 de enero del 2007 tenemos nuevo Impuesto, aprobado por la Ley 35/2006, de 28 de noviembre. Esta nueva norma no va a suponer una ruptura total con el anterior impuesto, pero sí va introducir cambios de gran trascendencia.

Por supuesto todas las novedades se van a estudiar en TODO RENTA 2007 y en el suplemento se incluirá un nuevo Capítulo donde se detallarán los cambios que introducen la nueva Ley 35/2006 respecto a la normativa anterior, y que nos ayudará a comparar y a estar preparado para la declaración del próximo año.

Directius catalans al món: 30 experiències

Edita: Departament d'Innovació, Universitats i Empresa Secretaria d'Indústria i Empresa Observatori de Prospectiva Industrial

Col·lecció: Papers d'economia industrial

Autors: Joan Miquel Hernández Gascón, Àngel Hermsilla Pérez, Jordi Fontrodona Francolí i Alberto Pezzi

L'estudi —més enllà de reconèixer la trajectòria d'èxit d'aquests professionals— pretén ser una valuosa eina de reflexió per a tots els agents econòmics del país, ja que recull les opinions sobre l'economia catalana d'uns empresaris que viuen i treballen fora i que, per tant, ens aporten una interessant visió externa de Catalunya, sincera i no condicionada pels afers interns.

Aspectes econòmics del canvi climàtic a Espanya

Edita: Caixa Catalunya

Autors: Javier Martín Vide (coordinador), Josep Enric Llebot Rabbagliati, Emilio Padilla Rosa, Vicent Alcántara Escolano

Biblioteca de Textos Legales

Edita: Editorial Tecnos (Grupo Anaya, S.A.)

Congrés mundial d'economia, Istanbul 2008

L'Associació Internacional d'Economia, IEA, <http://www.iea-world.com/>, organització internacional a la qual pertany el Consell General de Col·legis d'Economistes, ha enviat la convocatòria "Call for Papers" per al XV Congrés Mundial d'Economia, amb el títol genèric "El repte de la Globalització", que se celebrarà a Istanbul (Turquia) del 25 al 29 de juny de 2008.

Si voleu més informació:
http://www.iea-world.com/page/index_newsletter.html

**Pel fet de ser col·legiat,
les teves
assegurances
amb un
10% dte.
addicional**

Regal auto Regal llar Regal moto

Truca ara al
902 30 30 30
(feiners de 8 a 22 h)

www.regal.es/economistes.htm
(indica el codi: 2096)

Regal

Canal Directe de Liberty Seguros, S.A.

T'estalviaràs molt més que diners.

Liberty Seguros, Compañía de Seguros y Reaseguros S.A.

Actes previstos per al mes de juliol 2007

"L'economia catalana a mitjans del 2007"

Ponents:

Sr. Víctor Fabregat,
Sra. Àngela Fernández,
Sr. Àngel Hermosilla,
Sr. Joan Miquel Hernández,
Sra. Mercè Jou,
Sra. Ana Belmonte,
Sra. Maria Parpal,
Sra. Germaní Rincón,
Sr. Rafael Romero
i Sr. Artur Saurí

Moderador:

Sr. Jordi Goula

Dia: 11 de juliol de 2007

Hora: 19.00 hores

Lloc: Sala d'Actes del Col·legi d'Economistes de Catalunya

Col·legi d'Economistes de Catalunya
Club de Conjuntura

Diagonal, 512, principal
Tel. 93 416 16 04
cec@coleccionomistes.com

08006 Barcelona
Fax 93 416 00 61
www.coleconomistes.com

INSTITUT D'ECONOMIA I EMPRESA
Ignasi Villalonga

L'empresa catalana a l'Euroregió de l'Arc Mediterrani

Amb l'ocasió de la presentació del Llibre Blanc de les Empreses de l'Euram

Inauguració:

Hble. Sr. Antoni Castells, *conseller d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya*

Sr. Artur Saurí, *degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya*

Hi intervenen:

Sr. Antoni Serra i Ramoneda, *professor emèrit del Departament d'Economia i Empresa de la Universitat Autònoma de Barcelona*

Sr. Guillem López Casasnovas, *catedràtic d'Hisenda Pública a la Universitat Pompeu Fabra i conseller del Banc d'Espanya*

Sr. Oriol Amat, *catedràtic de Comptabilitat i Finances a la Universitat Pompeu Fabra, membre de la Junta directiva de l'Institut Ignasi Villalonga i coordinador del Llibre Blanc de les Empreses de l'Euram*

Dia: 2 de juliol de 2007

Hora: 19.00 hores

Lloc: Sala d'Actes del Col·legi d'Economistes de Catalunya

Col·laboren:

Col·legi d'Economistes de Catalunya

ACCID

Generalitat de Catalunya
Departament d'Economia i Finances

Ajuntament de Barcelona

Diputació de Barcelona
xarxa de municipis

BancSabadell

fecsa endesa

FIATC
ASSEGURANCES

FIBANC
MEDITERRANEO BANKING GROUP

CAIXA CATALUNYA

Caixa Sabadell OBRA SOCIAL

"la Caixa"

HORARI D'ESTIU

Us informem que durant els mesos d'estiu el Col·legi d'Economistes modificarà el seu horari habitual d'atenció al públic: del 25 de juny al 10 de setembre ambdós inclosos, de 8 a 15 hores; del 6 al 17 d'agost el Col·legi romandrà tancat per vacances.

NUESTRO PURASANGRE

www.CISSATLAS.com

Su **NUEVO** vínculo con la fiabilidad

Acceda ya en Internet a los mejores contenidos en materia fiscal y laboral con el sistema más rápido de consulta

PRUÉBELO: Pida su
clave de ACCESO
GRATUITO en
www.CISSATLAS.com

Información fiable, decisiones seguras

CISS

grupo Wolters Kluwer

SERVICIO DE ATENCIÓN AL CLIENTE: 902 250 500 tel • clientes@ciss.es • Colón, 1 - 5ª planta. 46004 VALENCIA • www.ciss.es